ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'. — Έτος 16ον
Αριθμός Φύλλου 137

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ :
Ιανουάριος — Φεβρουάριος 1963

Γραφεία :
Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΗ

Έκ καθήκοντος ώς Κυθήριος, δσχετον άν τυγχάνω ό ελαχιστότατος πάντων καί ώς δημοσιογράφος καί άπό οίκονομικής άπόψεως, αναγνωρίζων, όπως όλος ό λαός της Νήσου ότι ή Μαρία Παυλάκη προσέφερε μεγάλας ύπηρεσίας εἰς δλους τούς τομείς Ἐθνικά, Χριστιανικά, Ἀνθρωπιστικά, καί ἐδοξήσης τὴν Κοινωνίαν καὶ διὰ παράδειγμα, ἐπιδᾶλεται νὰ γραφῆ ὁλόκληρον τὸ ἱστορικὸν τοῦ οἰφνηδίου θανάτου της, τῆς κηδείας της κλπ. καὶ ἐπειδὴ δὲν θὰ εἶναι εὔκολον ἑστω καὶ ἐὰν θελήσῃ τίς νὰ περιγράψῃ τὰς λεπτομερείας, νὰ συγκεντρώσῃ, ὅλας τὰς διατυπώσεις πού ἔλαβαν χώραν, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐκρατούσαμεν ἀκριβῆ σημείωσιν καὶ πρὸς τιμὴν τῆς ὀρφανοθεσίης οἰκογενείας καὶ τῶν συγγενῶν, ἐκδίδομεν τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον τετρασέλιδον ἐμπειρίεχον γενικῶς κάθε λεπτομέρειαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ ἔστι ὁ Κυθρικὸς Λαὸς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ θὰ μάθῃ ὅλας τάς λεπτομερείας. Ἔπρεπε νὰ γραφῆ τὰ παραμείνῃ διὰ τὴν Ἱστορίαν καὶ νὰ εἶναι παράδειγμα διὰ τὰς ἐρχομένας γενιάς, τιμώντες τοὺ ουτεκρότως καὶ ἐπαξίως τὴν μεγάλην Κυθηρίαν τῶν ἡμερῶν μας Μαρία Παυλάκη.

Καὶ προχωρούμεν εἰς τὴν περιγραφὴν:

Ἤτο Πέμπτη πρωΐα 24.1.1963 κρύο καὶ βροχή. Κατὰ τὰς 7 ἡ ὥρα κάποιος ἐκτύπα τὴν πόρτα τοῦ δωματίου μου, ὅτι εἶχον σηκωθῆ ἀπὸ τὸν ὕπνο: ἀνοίγω τὴν πόρτα ἦτο ὁ συγχωριανός μου Νι κόλαος Ἐρ. Κασιμάτης καὶ μοῦ ἀναγγέλει ὅτι ἐτελεφώνησαν ἀπὸ τὰ Μυρτίδια ὅτι ἡ κουμπάρα μου Μαρία Παυλάκη ἀπέθανε ἀπὸ καὶ πο(ίσγκοπη) καὶ νὰ ὑπάγω στὰ Μυρτίδια... Ἀμέσως λέγω τοῦ γυιοῦ μου Ἐμμανουὴλ Κων. Σταθῆ νὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ αὐτοκίνητο καὶ νὰ ἑτοιμασθῆ νὰ πᾶμε στὰ Μυρτίδια. Πρὸ τῆς 9ης ὥρας εὑρισκόμεθα μὲ τοῦ Βουτσά τὸ αὐτοκίνητο εἰς Μυρτίδια. Κανεὶς ἄλλος ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς δυὸ δὲν εἶχε παρουσιασθῆ. Φυσικὰ τὸ τηλέφωνον τῶν Μυρτιδίων μετέδωσε τὴν πληροφορίαν παντοῦ, συμπεριλαμβανομένων Ἀστυνομίας καὶ Ἰατροῦ. Ἐπήγαμε εἰς Κελλὶ ὅπου ἦτε νεκρὰ ἡ Μαρία Παυλάκη καὶ ἤσαν 4—5 ἄτομα εἰς τὸ δωμάτιον ὅλλοθῆ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας. Εἶχε περάσῃ 11 ἡ ὥρα καὶ δὲν εἶχον ἀφιχθῆ κανεὶς. Ἐτοίμασα ἕνα τηλεγράφημα, νὰ σταλῆ ἀμέσως εἰς Ἀμερικὴν εἰς τὸν Γυιόν της τὸν Σταῦρον. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ὁ Γιατρός, διὰ νὰ συμπεριλάβω εἰς τὸ τηλεγράφημα τὴν ἀρρώστεια καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ καὶ τὸ Συμβούλιο τῆς Μονῆς νὰ κανονίσωμε τὰ τῆς κηδείας διότι ἤσουσα νὰ φιλοφίξεται ὅτι νὰ πατφερθῆ εἰς φράτονια. Εἰς τὰς 11 καὶ μισὴ ἤρχετο ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ἔφθανον εἰς τὸδωμάτιον ὅπου ἔκειτο ἡ νεκρὰ 1) ὁ Ἀνθυπασπιστὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Γεώργιος Κοφίρης, 2) ὁ ἰατρὸς Γεώργιος Λευθέρης καὶ 3) ὁ Ἐπίτροπος τῆς Μονῆς Θεόδωρος Ἀρώνης.

Μέσα στὸ κελλὶ ἦτο νεκρὴ σιγή. Ἡ Ἀστυνομία προέβη εἰς ἐξετάσεις. Τὸ προσωπικὸν τῆς Μονῆς ἐδεδαίωσεν ὅτι τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἠργάζετο εἰς τὸν κῆπον τῆς Μονῆς φυτεύων δένδρα καὶ ἄνθη καὶ τὸ δράδυ ἦτο χαρούμενη καὶ κανένα πρᾶγμα δὲν παρουσίαζε ἀδιαθεσίαν.

Κατόπιν λεπτομερῶν ἐξετάσεων ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐπίσης δὲ τὶ δὸνατος ἦτο φυσιολογικός, ἐπίσης ὁ ἰατρὸς κ. Λειδόρος ἐδεδαίωσε ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἀπὸ καρδιακὴν ἀσθένειαν. Καὶ ἔνσι τὰ κατὰ Νόμον τυπικὰ εἶχον γίνῃ καὶ ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν διὰ τὰς λεπτομερείας τῆς κηδείας ἤδη.

Μάχρι τῆς ὥρας ἐκείνης κανεὶς ἄλλος δὲ εἶχε παρουσιασθῆ. Ἐγὼ ἤμουν ἐκεῖ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου τοῦ εἴχαμεν σύνδεσμον μὲ τὴν θανοῦσαν, καὶ ὅπως τὸ ἐγνώριζον καὶ ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Μονῆς καὶ μοῦ ἐπρότειναν (ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε στενότερος συγγενὴς) νὰ εἴπω τοὺς θὰ ἦτο τὸ καλλίτερον νὰ προχωρήσωμεν. Καὶ ἐγὼ ἀστὸ τοὺς ἀνέπτυξα ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἁπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἀτόμου, ἀλλὰ ἡ θανοῦσα Μαρία Παυλάκη ἦτο ἕνας Ἐθνικὸς καὶ Χριστιανικὸς Βράχος καὶ τὰ Κύθηρα ὀφείλουν πολλὰ πρὸς αὐτὴν καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γίνουν τὰ ἑξῆς. 1) Νὰ σταλῆ ἀμέσως τηλεγράφημα στὴν Ἀμερικὴ ὡς κάτωθι: «Σ.Τσούρον Παυλάκην, Ἀστόρια Νέαν Ὑόρκην Ἀμερικῆ.

Μὲ λύπην γνωρίζομεν μητέρα ἀπεδίωσε σήμερον πρωΐαν ἀπὸ καρδιακὸν νοσημα. Πατὴρ ἰδίαν Κατάστασιν, θὰ ταφῆ εἰς Μυρτίδια δαπάναις τῆς Ἐκκλησίας». 2) Ἐξήγησα εἰς τὸν Ἐπίτροπον κ. Θεόδωρον Ἀρώνην ὅτι κατόπιν τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν ποὺ ἔχει προσφέρει ἡ θανοῦσα στὴ κοινωνία γενικῶς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ Μυρτίδια, τιμῆς ἕνεκεν, πρέπει νὰ ταφῆ εἰς Μυρτίδια καὶ δαπάναις τῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ κ. Ἀρώνης ἐνέκρινε τὴν πρότασιν καὶ ἀμέσως ὑπέγραφεν τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἦτο ἕτοιμον καὶ ἐγὼ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐστάλη καὶ ἐπροχωρήσαμεν νὰ τακτοποιήσωμεν τὰ τῆς κηδεύσεως.

3) Εἴχομεν νὰ λάδωμεν πρόνοιαν διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀσθενοῦς συζύγου θανούσης Παναγιώτου Παυλάκη, ἐπίσης καὶ διὰ τὰ πράγματα ποὺ εἶχε ἡ θανοῦσα εἰς τὰ τρία δωμάτια τὰ ὁποῖα κατεῖχε καὶ διέμενε. Ἐν συνεργασία μὲ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ἐτοποθέτησαν λίγα ἐνδύματα διὰ τὸν σύζυγον εἰς δύο μικρὰς δαλίτσας διὰ νὰ φορῆ μέχρις ὅτου ἐπικοινωνήσωμεν μὲ τὰ παιδιά τοῦ εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐδγάλαμεν τὰ ὑποκείμενα εἰς καταστροφὴν τρόφιμα διὰ τὸ ξενύκτι καὶ κατόπιν τούτου ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐσφράγισε τὰ δωμάτια.

4) Ὅταν τὰ ἀνωτέρω εἶχον ἀποφασισθῆ καὶ τὰ τρία κελλιὰ εἶχον σφραγισθῆ ἔπρεπε νὰ ἀσφαλίσωμε τὸν σύζυγο διότι ἐξαγριώνετο κατὰ περιόδους ὅταν ἔδλεπε τὰ κελλιὰ ποὺ ἔμενε σφραγισμένα (δεδαίως δὲν εἶχε τὸ μυαλό του καὶ δὲν ἠσθάνετο τί εἶχε συμδῆ ἀλλὰ ἐνθυμεῖτο ὅτι ἔμενε εἰς τὰ δωμάτια αὐτὰ καὶ πῆγε νὰ σπάσῃ τὶς πόρτες). Εἶχε τὰ σημεῖον αὐτὸ ἐν συνεργασίᾳ πάντοτε μὲ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ἐκανονίσθη ὅπως ὁ υἱὸς μου Ἐμμανουὴλ Στάθης ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ μωροῦ ποὺ εἶχε δαπτίσῃ ἡ θανοῦσα καὶ ποὺ παρουσιάζε λίγη φιλίαν μὲ τὸν σύζυγον καὶ ὅστις υἱὸς μου τὸν πῆρε μαζί καὶ πῆγαν καὶ ἔφαγε ὅπου ἀρνῆτο ἐντελῶς νὰ φάγῃ τίποτα, νὰ τὸν ἔχῃ μαζί του συνεχῶς ἀνκαζέ ὥστε νὰ εἶναι ἀκίνδυνος καὶ ἀπὸ τὸ δραδυνὸ ὁπότε κατέφαγον οἱ συγγενεῖς Πέτρος Φατσέας, Στοῦρος Νοταρᾶς καὶ Παναγιώτης Κασιμάτης μετὰ τῆς συζύγου του, θὰ τὸν ἐδοήθῃ εἰς τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν καὶ ὁ Πέτρος Φατσέας μέχρις ὅτου τελειώσῃ ἡ κηδεία καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς κηδείας θὰ ἐγίνετο νέα σύσκεψις ποὺ θὰ κατέληγε μέχρις ἀφίξεως τῶν τέκνων του ἤν λῆψιν δδηγιῶν. Πάντως εἶχε ἀποφασισθῆ ὅτι θὰ πήγαινε ἐ λε τὸ δικό μου σπίτι εἰς Καρδουνάδες ἤ εἰς τοῦ Πέτρου Φατσέα εἰς Λιδάδι.

5) Ἐγὼ μαζὶ μὲ τὸν κ. Θεόδωρον Ἀρώνην μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς νήχομε καὶ ὁρίσαμε τὸ μέρος ποὺ θὰ ἐδάπτιζε. Εἰδοποιήσαμεν ἀμέσως τὸν εἰς Καλοκαιρινὲς διαμένοντα Γεώργιον Κασιμάτην καὶ ἦρθε νὰ ἀναλάβῃ (σκάψῃ) τὸν τάφον δπισθεν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν μικρὸν κῆπον. Ἐπροσκαλέσαμεν καὶ εὑρεμεν ἕτοιμον μνημεῖον εἰς τεχνίτας τῆς Νήσου ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε εἰς τὴν Νήσον. Καὶ ἔνσι ἀκτίσθη μὲ τοιμεντόλιθους προσωρινὸν τὸ ὁποῖον κατεσκεύασε ὁ Πέτρος Φατσέας δοηθοῦμενος.

6) Ἀνέπτυξα εἰς τὸν Ἐφημέριον, Ἐπίτροπὴν καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ὅτι πρέπει ἡ κηδεία νὰ γίνῃ τὴν ἄλλην ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ Ἄραν 3ην μ. μ. διὰ νὰ δοθῆ καιρὸς καὶ εἰδοποιηθοῦν ὅλα τὰ χωριὰ ἀνεξαιρέτως καὶ μπορέσουν νὰ παρασταθοῦν. Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐπέτρεψε καὶ συνεφώνησαν πάντες. Ἰδιαιτέρως ἐλέχθη ὅλος ὁ Ἱερὸς κλῆρος. Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτακτοποιήσαμεν κάθε μικρολεπτομέρεια: καὶ τὰ πάντα εἶχον τακτοποιηθῆ διὰ τὴν κηδείαν.

Ἤτο ἡ ὥρα 1½ μ.μ. τῆς Πέμπτης καὶ ἀνεχωρήσαμεν ἡμεῖς ἀτομικώς, διότι ὡς ἐγράφη ἀνωτέρω ὁ υἱὸς μου εἶχε ἀναλάδῃ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ συζύγου τῆς θανούσης, διὰ νὰ φθάσῃ σπίτι εἰς τὸ Γραφεῖον μου δι' ὡρισμένην ὑπηρεσίαν καὶ ἐπονελδὼν ἀνεχώρησαν καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ εἰς Μυρτίδια. Τὴν ἰδίαν ὥραν Ἀρχὴ, καὶ ὁ Ἰατρός καὶ ὁ κ. Θεόδωρος Ἀρώνης μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ θανοῦσα ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΗ
κατὰ πρόσφατον φωτογραφίαν της

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κυθήρων πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς Νήσου, πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Μυρτιδίων καὶ γενικὰς μέχρι τοῦ τελευταίου κατοίκου τῆς Νήσου ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑΙ προσθέτομεν Δὲν εὑρίσκομε λόγια γιὰ νὰ ἐκφράσωμε τὴν δαθυτάτην συγκίνησιν τὴν ὁποίαν ἠσθάνθημεν γιὰ τὰς μεγάλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ συμπαθείας πρὸς τὴν μητέρα μας. Μέσα στὴ μεγάλη μας συμφορά, τόση θερμὴ ἀγάπη καὶ τόσαι μεγάλαι ἐκδηλώσεις συμπαθείας ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ τῶν Κυθήρων, μᾶς ἀνακουφίζει.

Αἱ τελθιμέναι εὐχαριστοῦσται.

θυγάτηρ Χαρίκλεια Λάμπερ
Νύμφη, Ἀγγελική Παυλάκη.

Ἀτυχῶς ἀπουσίοζε εἰς Ἀθήνας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Μελέτιος καὶ ὁ Ὁποῖος ἐὰν ἦτο ἐδῶ, θὰ ἐλάμπρυνεν πολὺ περισσότερον τὴν πένθιμον αὐτὴν μεγάλην ἱεροτελεστίαν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐκαθόριζε πρόγραμμα ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ἀσφαλῶς θὰ ἐφαρμόζετο. Εἶχε δὲ πρὸς τοῦτο δλας τὰς προϋποθέσεις, διότι ἰδιαιτέρως ὁ Σεδασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξετίμα τὴν Μεγάλην Κυθηρίαν. Ὁ ἴδιος εἶχε εἰσηγηθῆ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς καὶ ἡ Μαρία Παυλάκη εἶχε ἀνακηρυχθῆ μέγας εὐεργέτης τῆς Μονῆς Μυρτιδίων καὶ Ἰδιοχείρως ὁ Σεδασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐν σεμνῇ τελετῇ εἶχε ἐπιδδῶσῃ τὸ σχετικὸν ἐπίσημον Ἔγγραφον, πρὸς δὲ ἐγνάριζε δλην τὴν Ἐθνικὴν καὶ Χριστιανικὴν δράσιν τῆς Μαρίας Παυλάκη καθ' δλην τὴν ζωήν της.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἐσπέρας κατέφθανον συνεχῶς τὰ αὐτοκίνητα μεταφέροντα τὸν λαὸν καὶ ἐσυνεχίζετο. Τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, εἶχον λάδῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἴχομεν ἀποστεῖλῃ, καὶ τὰ τέκνα της ἀπὸ τηλεφώνου ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἐπικοινώνησαν μὲ τὰ Μυρτίδια ἐζήτησαν πληροφορίας διὰ τὴν κηδείαν καὶ ἔπνον δτι θὰ ἀναχωρήσουν ἀμέσως καὶ ἐλπίζουν τὴν ἐρχομένην Τετάρτην νὰ εἶναι εἰς Κύθηρα μὲ τὸν τόλοῖον τὴς γρσμμῆς τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν τῆς Νήσου καθ' ἑδδομάδα. (Σημειώνομεν ὅτι ἦτο ἀνάγκη, τὰ τέκνα νὰ Ἐλθουν διότι παρέμενε ὁ πατὴρ των ἀνόνος καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνάγκην συνεχοῦς συνοδοῦ, λόγῳ παθήσεως καὶ δὲν ἦτο εὔκολος ἡ ἀνάληψίς του διὰ μόνιμον διαδίωσιν, παρὰ τὴν καλὴν θέλησιν πολλῶν κατοίκων καὶ συγγενῶν).

Ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμάσθη τὸ μνῆμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀσκέπαζε τὴν μεγάλην αὐτὴ Ἐθνικὴ καὶ Χριστιανικὴ Φυσιογνωμία τῶν Κυθήρων, ἡ ὁποία ἐπαρουσιάσθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Ὁ Λαὸς κατέφθανε συνεχῶς ἀπὸ ὅλο τὸ Νησὶ ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις. Σύσσωμος ὁ Ἱερὸς κλῆρος τῶν Κυθήρων ἦτο παρὼν καὶ ὁ δείκτης τοῦ ὡρολογίου ἐκτύπα λυπητερὰ τὴν 3ην ὥραν καὶ τὰ πάντα τὸ ἐν κινήσει νὰ μεταφερθῆ ἡ Σεπτὴ Σορὸς τῆς Μεγάλης Κυθηρίας καὶ Ἑλληνίδος, Μαρίας Παυλάκη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ φωλῆ καὶ μὲ δάκρυα ἀγνὰ καὶ ἐγκάρδια νὰ τῆς δόσωμε τὸν τελευταῖον μας ἀσπασμόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε καθορισθῆ τὸ πρόγραμμα τῶν ἀτόμων ποὺ θὰ ὁμίλουν καὶ θὰ κατέθετον στεφάνους. Ἤτοι πρῶτος θὰ ὁμίλει ὁ κ. Θεόδωρος Ἀρώνης δστις θὰ κατέθετε στέφανον ἐκ μέρους τῆς Μονῆς Μυρτιδίων 2ος Θὰ ὁμιλοῦσε ὁ Πρόεδρος Φρατσίων κ. Θεόδωρος Μαρσέλος δστις θὰ κατέθετε στέφανον ἐκ μέρους τῆς γεννέτειας Κοινότητας Φρατσίων, 3ος Θὰ ὁμιλοῦσε ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Γεώργιος Νοταρᾶς, 4ος θὰ ὁμιλοῦσε ὁ ἐφημέριος Μυρτιδίων καὶ 5ος θὰ ὁμιλοῦσα ἐγώ. Ἔφθασαν καὶ φωτογράφοι οἱ ὁποῖοι Ἐλαδον φωτογραφίας εἰς τὸν περίδολον τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπίσης ἐν τῷ Ἐκκλησσία καὶ τὰ τῆν Ἱεροτελεστίαν. Ὁ Λαὸς εἰσῆλδεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἦτο ἀσφυκτικὸς γεμάτη. Καὶ ὁ Ἱερὸς κλῆρος ἐπλαισίσεε τὴν σεπτὴν σωρὸν καὶ ὁ πρωθιερεὺς αἰδεσιμώτατος Σταύρος Χάρος ἐξέφωνη τὴν ἐναρξίν τῆς Νεκροσίμου ἀκολουθίας μὲ τὸ «Εὐλογητὸς κλπ.

Ἡ ἀκολουθία ἐφάλετο καὶ ὁ λαὸς μὲ δάκρυα παρηκολούθει ἐν νεκρικῇ σιγῇ καὶ ἔφθασε ἡ ὥρα ἀτὰν ἐπικηδείαν, κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω σειράν. Ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων κ. Θεόδωρος Ἀρώνης ὁμίλησε καὶ ὁλοκλήρων τὸν λόγον του δημοσιεύομεν ὡς ἀκριδῶς ἀλέχθη, ὁ κ. Πρόεδρος Φρατσίων ἐξῆρε τὰς μεγάλας εὐεργεσίας ποὺ προσέφερε ἡ μεταστάσα γενικὼς εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Κοινότητα Φρατσίων, ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Γεώργιος Νοταρᾶς διὰ μακροῦ ἐκ προχείρου ὁμιλοῦντος ἐξῆρε τὴν μεγάλην δρασταριότητα τῆς μεταστάσης καὶ τὰ μεγάλα Χριστιανικὰ αἰσθήματα ποὺ ἦτο προκισμένη καὶ τὸ ἀνεξάντλητον ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπιδείκνυε πάντοτε εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερσύνης. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχ/της Ἐφημέριος τῆς Μονῆς κ. Μελέτιος ἐξῆρε τὰ μεγάλα πρωτερήματα τῆς μεταστάτης καὶ τὸν θαυμασμὸν του διὰ τὴν ἐργατικότητά της εἰς ὅτι δήποτε τὸ καλὸν τὸ Χριστιανικὸν τὸ Ἐθνικὸν, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁμιλῶν πάντοτε ἐκ προχείρου κατέλῃξε ὅτι ἦτο χαρακτὴρ δράσεως καὶ ἔργων Χριστιανικῶν, καὶ ἤλδε ἡ σειρά μας καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ γράψω τὶ εἶπον θὰ ἀρκεσθῶ μόνον εἰς τὰ ἐν κατακλεῖδι λεχθέντα καὶ διότι καὶ διὰ συγγενεῖς ἔχομεν συνδεθῆ μετ' αὐτῆς, ὁμιλήσας ὡς πάντοτε ἐκ προχείρου κ.. Ἡ τιμημένη νεκρὰ Μαρία Παυλάκη ὑπῆρξε ἡ μεγαλλιτέρα χριστιανικὴ φυσιογνωμία μὲ τὸν ἀνεξάντλητον πλοῦτον τῶν ἀνθρωπιστικῶν ψυχικῶν της χαρισμάτων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Ὁ Κυθραϊκὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του ἀναγνωρίζει τὰς εὐεργεσίας της. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Θησαυρίσματος τῶν Κυθήρων Παναγίας Μυρτιδιωτίσης συνέλθον ἐκτάκτως ἀπεφήνετο ὅπως δοπτάνη τῆς Μονῆς γίνῃ ἡ σεπτὴ κήδευσίς της, ἔχων δι' ἄλλης προηγουμενης ἀποφάσεως του ἀνακηρύξει αὐτὴν Μεγάλην Εὐεργέτριαν τῆς Μονῆς. Ὅλα αὐτα, ὅλαι αἱ παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ, ἀπέδωσαν πρὸς τὴν μεγάλην Κυθηρίαν καὶ Ἑλληνίδα τιμὴν ποὺ τὸ πρότου δίδεται, ἀπολύτως ἐπαξίας, εἰς Κυθρίαν γυναίκα. Καὶ ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ, δι' ἐμέ, νὰ τονίσω ὅτι ἔνα ἀκομῆ λεῖπει καὶ θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι ἐὰν ἐγὼ δὲν τὸ εἶδω, λόγῳ ἡλικίας, αἱ ἐρχόμεναι γενεαὶ καὶ Σεῖς οἱ νέοι θὰ τὸ ἴδητε πρὸ ὀλίγου τοῦ χρόνου θὰ δημιουργηθῆ κάτι, ποὺ ἐπιδαλλεται, καὶ θὰ κανῆ συντροφιὰ ἐκείνου ποὺ ἴσταται περήφανα εἰς τὸν περίδολον τῆς Μονῆς, ὁ ἱδρυτὴς οὐτῆς, καὶ ποὺ αἰσθάνεται τὴ μοναξιὰ, γιὰ νὰ μένῃ οἰῶνιον παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ ἀπόδειξις τί μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ ἁπλὴ γυναίκα.

Καὶ ἀμέσως ἐπικαλούθησε ὁ κάμπτων καὶ τὸν πλέον σκληρόκαρδον καὶ ἀντιχριστιανικὸ ἄνθρωπον. «Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν». Ἡ κοσμοπλημμύρα μὲ κλάματα σεδασμοῦ καὶ ἀγάπης καὶ πρωτοφανοὺς πρεγματικῆς λύπης ἠσπάσθη τὴν σεπτὴν σωρὸν τῆς μεταστάσης ποὺ τόσα ἐτελετούργησε διὰ τὴν πίστην τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τῶν συνοθρώπων της. Καὶ ἡ ἱεροτελεστία ἐτελείωσε γιὰ τὸ σεπτὸν της σκήνωμα μετεφέρθη εἰς τὸ μέρος ποὺ ἡ Μυρτιδιωτισσα ἐξέλεξε γιὰ νὰ ἀνοπαυθῆ τὸ Σεπτὸν ἐκεῖνο σῶμα ποὺ τόσον ἀγωνιστρόφη. Ὁ δὲ Ἅγιος τῆς ψυχῆς προσέφερε εἰς τὸν κόσμον ποὺ χῆ θὰ λάδῃ τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδώσῃ ὁ δίκαιος Κριτής.

Καὶ δράδυ πλέον ὁ κόσμος ἀπεχώρει ἐνῶ διάφοροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔτρεδα καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἐμμανουὴλ Στάθη ποὺ εἴχομεν λάδῃ μέρος εἰς ὅλας τὰς τελεσθείσας ὑπηρεσίας εἴχαμε νὰ τακτοποιήσωμεν τὸν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν. σελ.)

Δημοσίευσις ἐπιστολῆς

Ἐλάδομεν ἐπιστολὴν ἐκ Κυθήρων ἀνάνυμον καὶ τὴν ἀποίαν, λόγῳ τοῦ ἐπακαίρου θέματος δημοσιεύομεν ὡς ἀκριδῶς ἔχει, ἄνευ σχολίων:

«Κύθηρα τῇ 25η Ἰαν. 1963

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα

(Ἀλήθειαν τῶν Κυθήρων»

Φίλε Κώστα,

Θέλω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ ἐκ μέρους φίλων μου διὰ τὴ ὑψίστης σημασίας δημοσίευμά σας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 136 φύλλον σας σχετικὸς μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Δημοσίου χρέους καὶ νὰ προσθέσω καὶ τὰ κατωτέρω: Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυδερνήσεως, μᾶς κατεδίλῃε σκληρότατα τὴν ἀγροτικὴν τάξιν γενικῶς καὶ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι μᾶς θεωρεῖ ἐντελῶς σκύδαλα καὶ δὲν δίδει καμμία προσοχὴ καὶ μᾶς κτυπᾶ συνεχῶς κατακεφαλὶς ποὺ ὁ ἄπλὸς κόσμος ἀραιὰ - ἀραιὰ τῆς καταλαδαίνει, καὶ ἰδοὺ μερικά: 1) Ἡρὸ καιροῦ ρυθμίζει τὸν τρόπον τῶν ζυγισμάτων καὶ μᾶς ἐπιδάλλει μίαν αὔξησιν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς γύρω στὰ 20% χωρὶς νὰ τὸ καταλάδῃ ὁ κόσμος δηλαδὴ πληρώνομε τὰ 312 δράμια ὅσο εἶχαν τὰ 400 καὶ περισσότερα. 2) Ἐγερεῖ ἔπειτα ἡ μικρὰ σύνταξις ποὺ μᾶς ἔδωσε καὶ ἀμέσως ἐπιδάλλει φορολογίαν στοὺς ἀγρότας ὅλους ἐνῶ ἐμέναμε μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ φορολογία θὰ ἤτο ἄμεσος καὶ μὲ τὴ ν συμμετοχὴ τοῦ Κράτους. 3) Ἐρχεται τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τοῦ Δημοσίου ἐσωτερικοῦ χρέους διὰ τὸ ὁποῖον ἀσφέστατα ἀναπτύξατε εἰς τὸ δημοσίευμά σας καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ἐξωτερικεύει προτοφανῆ ἐχθρότητα πρὸς τοὺς κομισσᾶς τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Δημοσίου χρέους ποὺ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκεῖ, εἰς τὸ Δημόσιον Ἐσωτερικὸν χρέος εἶναι ἐπενδυμένα αἱ οἰκονομίαι τοῦ ἀπλοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, διότι τότε ἔτσι ἤτο ἡ κατάστασις, ὅταν ἀναγκαστικῶς ἐνδίδοντο τὰ διάφορα ψευδοδάνεια. Καὶ θέλει νὰ τὸ παρουσιάζῃ καὶ ὡς κατόρθωμα. 4) Ἀγνοεῖ δὲ ἐντελῶς τὰ χαρτονομίσματα τὰ τότε κυνλοφορούντα τὰ ὁποῖα οἱ ἁπλοὶ ἀγρότες ἀκόμη ἔχουν στὰ κασέλια τους καὶ ποὺ δὲν κατάλαδαν ὅτι ὁ διὰ τῆς ψήφου τῶν ἀγροτῶν κυδερνῶν τὴν Ἑλλάδα Ἱρόεδρος τῆς Κυδερνήσεως κ. Κωνστ. Καραμανλῆς (διότι μείς οἱ ἀγρόται τοῦ δώσαμε τὴ ψῆφο μας καὶ ἐπεκράτησε, ἄλλως τὰ ἀστικὰ μεγάλα κέντρα τὸν μαύισαν καὶ δὲν τὸν μαυίζουν) πῆρε τὸ σφοιγγάρι καὶ τὰ ὀδυσσ ὅλα καὶ μόνον γιὰ τοὺς ξένους ἐπικαυσθῆσε καὶ θὰ τακτοποιήσῃ διότι ἐκεῖνοι ἔχουν τὸν τρόπον τὸν εὐσχημον, καὶ ἐπεκτείνει ἴσον μέτρον καὶ διὰ τοὺς τοιούτους ὁμολογιούχους τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἑλλάδος, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι μένον πλούσιοι συμμετεῖχον εἰς τὰ Ἐξωτερικὰ Δάνεια καὶ διὰ νὰ μὴ ζημιωθοῦν πολύ, διότι ἀγρόται δὲν εἶχον στερλίνες διὰ νὰ ἐπενδύουν. 5) Γιὰ μᾶς τοὺς κατόχους τῶν ἐσωτερικῶν χρεωγράφων οἱ ὁ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

δύστυχον σύζυγον τῆς μεταστάσης Παναγιώτην Παυλάκην δστις εἶχε ἄμεσον ἀνάγκην συνεχοῦς ἐπιτηρήσεως μέχρις ἀφίξεως τῶν τέκνων τους, καὶ ἀφοῦ ἐπακτοποιήθη καὶ αὐτὸ καὶ ἀνέλαβον τὴν ἐπιτήρησιν οἱ ἐκ Φρατσίων Παναγιώτης Κασιμάτης μετὰ τῆς συζύγου του καὶ Πέτρος Φατσέας μετὰ τῆς συζύγου του ἐκ Λιβαδίου, ἀπεχωρούσαμεν μὲ σκληρὰ πλήγμα μένοι ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν τέτοιου Χριστιανικοῦ Θησαυροῦ ὡς ἦτο ἡ μεταστάσα Μαρία Παυλάκη.

Αἰωνία της ἡ μνήμη.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Θεόδωρος Ἀρώνης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων, ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον :

Σεβαστὴ καὶ ἀγαπητὴ δέσποινα

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδίων, ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς μεγάλης εὐγνωμοσύνης τῆς διὰ τὰς πολυαρίθμους δωρεὰς καὶ πλείστας ἄλλας ἐξυπηρετήσεις, τὰς ὁποίας προθύμως καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως προσέφερες πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο Καθίδρυμα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔνδειξιν ἀπεριορίστου ἐκτιμήσεως διὰ τὰ αἰσθήματα σταθερᾶς καὶ ἀκλονήτου θρησκευτικῆς πίστεως, ἀπεριορίστου εὐσεβείας, ὑψιστης φιλανθρωπίας καὶ πραγματικῆς καὶ ἐνεργοῦ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, μὲ τὰ ὁποῖα πλουσίως ἦτο προικισμένη ἡ εὐγενής ψυχή σου, καταδέτει δι' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ σου, τὸν στέφανον τοῦτον ἐκ δάφνης, εὐχομένη, ὅπως ὁ δίκαιος κριτὴς ὁ Κύριος, ὁ Ὁποῖος εἰσήκουσε καὶ ἐξεπλήρωσε κατὰ γράμμα τὸν διακαῆ πόθον σου, ν' ἀποθάνης κοντὰ εἰς τὴν Μυρτιδιώτισσαν, σοῦ ἀπονείμῃ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης Του στέφανον.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου ἀγαπητὴ Μαρία Παυλάκη.

Στὴν ἀλησμόνητη Μαρία Παυλάκη

Πόθησ' ἡ Μυρτιδιώτισσα τὸ λατρευτὸ σωρό σου
νὰ βρίσκεται παντοτεινὰ εἰς τὸ προσκέφαλό σου.

Ἤτανε κρῦμα νὰ ταφῆς στῆς ξενητειᾶς τὰ μάκρυ
κ' ἡ πλάκα σου νὰ μὴ βρεχῇ μ' εὐγνωμοσύνης δάκρυ.

Ἐσὺ ὑπῆρξες θησαυρὸς γιὰ τὴ γεννέτειρά σου
ὅλο τὸ κόσμ' ἀγάπησες σὰν νἆμαστε παιδιά σου.

Ἀγάπας τὸν πλησίον σου ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου
Ἄγγελους θὰ χῃς σύντροφους στὸ τάφο τὸ δικό σου.

Κοιμήσου καὶ ξεκούρασε τὸ κουρασμένο σῶμα
ἤσουνα ἡ ἐλπίδα μας σὲ σκέπασε τὸ χῶμα.

Εἰς τῶν ματιῶν μας τὸ φαχὸ παντοτεινὰ θὰ τρέχῃς
καὶ ποταμὸς ἀστείρευτος τὰ μάτια μας θὰ βρέχῃς.

Ἐκεῖ ψηλὰ ποὺ πέταξε, ἡ Ἁγια ψυχή σου
νὰ βρῇ ὅτι ἠλέησες στὴ πρόσκαιρη ζωή σου.

Ἄρησες κόσμο δρφανὸ ὡσὰν καὶ τὰ παιδιά σου
ποὺ ἔνδυνες καὶ χάριζες τὸν τόσον ἱδρῶτα σου.

Παῆ' ἐλπίδα τοῦ πτωχοῦ ὁ πόνος σου τὴν σβύνῃ
Σὺ παρακάλιε τὸ Θεὸ νὰ δίδ' λεημοσύνῃ.

Ἔκλεισες τὰ ματάκια σου μακρυὰ ἀπ' τὰ παιδιά σου
κόσμος πολὺς σὲ κλάψαμε σὰν νὰ μεστα δικά σου.

Παράκλησι πρὸς τὸ Θεὸ κάνω νὰ στὸ γνωρίσῃ
παράδεισο νὰ λίβανο σὲ σένα νὰ χαρίσῃ.

Εἶνε βαρὺς ὁ στεναγμὸς ποὺ δαίρνει τὸ Νησί μας
ἀξέχαστη παντοτεινὰ θὰ μένης στὴ ψυχή μας.

Ἡ σκέψις μας μὲ δάκρυα θὰ βρίσκεται κοντά σου
πο γενεὰ σὲ γενεὰ θὰ λέῃ γιὰ τ' ὀνομά σου.

Ἀκοίμητο στὸ τάφο σου σ' ἀξίζει τὸ καντήλι
πρέπει νὰ σοῦ τ' ἀνάβομε οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι.

Πέθανες μάννα τῶν πτωχῶν Παυλάκη ἡ Μαρία
εἰς στ' ἀγιασμένα χώματα βρῆκε τὴν ἡσυχία.

Μὰ καὶ νεκρὰ ποὺ ἤσουνα διάβασα στὴ ματιά σου
πάγς καὶ κεῖ νὰ καυραστῆς γιὰ τὴ φτωχολογιά σου.

Πάμπολα μάτια τὴν σωρὸν κοίταζαν δακρυσμένα
παράδεισος νὰ σὲ δεχθῇ ποὺ βόηθησες καὶ μένα.

Κορίτσια δὲν ἀπάντρεψες κόσμο δὲν συντηροῦσες ;
σὲ ἐκκλησιὲς ἀμέτρητες χιλιάδες δαπανοῦσες.

Ἀμέτρητα τὰ δέματα ποὺ ἔχεις χαρισμένα
τόσοι ἀγγέλοι νὰ βρεθοῦν νὰ βοηθοῦν καὶ σένα.

Νὰ πληρωθῇς τοὺς κόπους σου τὴν τόση ἀγωνία
παράδεισος νὰ σὲ δεχθῇ ὦ εὔσπλαχγνη Μαρία.

Ἐγὼ σὰ νὰ 'μαι γέννα σου ἐκλαψα στὴ σωρό σου
μοῦ ἔστειλες καὶ ντύθηκα τὸν κόπο τὸ δικό σου.

Ἀξέχαστη παντοτεινὰ μένεις στὴ θύμησί μου
νὰ στὸ γνωρίσῃ ὁ Χριστὸς εὐχεται ἡ ψυχή μου.

Στὸν ἄνδρα σου στὰ τέκνα σου ὑπομονὴ ὑγεία
δὲν σ' ἀποχαιρετήσανε τὸ θέλ' ἡ Παναγία.

Κι' ὅλοι φίλοι, συγγενεῖς σου εἰς τὸ τάφο σου θὰ κλαῦμε
ἀγιασμένη ἡ ψυχή σου μάννα μας γλυκειὰ θὰ λέμε.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΡΧΗ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου ἐπισκεπτῶν Ἀγίας Ἑλένης ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν εἶχε γράψῃ ὅταν τὸ πρῶτον ἦρχετο εἰς Κύθηρα 1953

Σήμερον ἡμέρα Δευτέρα τῇ 8η Ἰουνίου 1953.

Εὐχαριστῶ τὸ Μεγάλο Θεὸ ὅπου μὲ ἀξίωσε ἔπειτα ἀπὸ 39 χρόνια διαμένουσα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν λατρευτήν μου γεννέτειραν καὶ μητέρα Ἑλλάδα. Δὲν βρίσκω φράσεις καὶ λόγους καταλλήλους νὰ εὐχαριστήσω τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν διὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὴν ἀγάπη ὅπου μὲ περιβάλλεν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν μου καὶ διαμονήν μου. Αὐτὲς οἱ ἡμέρες τῆς διαμονῆς μου θὰ μένουν ἀλησμόνητες, πρὸ παντὸς εἰς τὰ ἱερά μας ἱδρύματα τὰ μοναστήρια. Πραγματικὰ θαύματα ἔλα εἶνε τοῦ Θεοῦ. Νὰ βλέπη κανεὶς βράχους ὑψηλοὺς εἰς τὸ βουνὸ νὰ γίνωνται δρόμοι. Καὶ νὰ βγαίνουν αὐτοκίνητα νὰ πηγαίνουν στὰ ἱερά μας εὐρήματα. Ὅλως στὴν Ἀγίαν Ἐλέσα. Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ βλέπω τέτοια ὡραῖα καὶ μεγάλα ἔργα θαύματα τοῦ Κυρίου. Εὔχομαι εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ ξενητειᾷ ἀδελφοὺς μου Κυθηρίους ὅπως ἡ Θεῖα Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας τοὺς ἀξιώσῃ νὰ ἐπανέλθουν ὑγιεῖς εἰς τὴν προσφιλῆν μας πατρίδα καὶ καμαρώσουν τὰ ἱερὰ ἔργα καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς φυσικῆς καλονῆς καὶ τοὺς δώσῃ δύναμιν ὁ Θεὸς νὰ συνδράμουν τὰ ἱερὰ μας ἱδρύματα. Συχαίρομεν τὴν ἀξιότιμον ἐπιτροπὴν τῆς Ἁγίας Ἑλένης διὰ τὰς ἀκάματους ὑπηρεσίας της πρὸς τὸ συμφέρον καὶ καλοπιασμὸν τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος Ἁγίας Ἑλένης. Εὔχομαι ὅπως ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἀλδι ὑγείαν καὶ χαρὰν καὶ νὰ τοὺς ἀξιώσῃ εἰς τὰ καλὰ ἔργα.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓ. ΠΑΥΛΑΚΗ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ

Τὴν Δευτέραν 28ην Ἰανουαρίου 1963 μετεδίδετο εἰς τὴν Νῆσον ὅτι εἰδησις ἐλήφθη ὅτι κατέφθασαν εἰς Ἀθήνας ἐξ Ἀμερικῆς ἡ θυγάτηρ τῆς ἀποθανούσης Μαρίας Παυλάκη, Χαρίκλεια Λαμπρὴ καὶ ἡ νύμφη της Ἀγγελικὴ Παυλάκη καὶ ὅτι τὴν Τετάρτην ἑσπέρας 30ῃ Ἰανουαρίου θὰ ἤρχετο εἰς Κύπρα μὲ τὸ πλοῖον τῆς γραμμῆς. Ἡ εἰδησις διεδόθη καὶ ὁ κόσμος τῶν Κυθήρων ἐξέφραζε μίαν μεγάλην συμπάθειαν προς τοὺς βλαστοὺς αὐτοῦς τῆς θαυσάσης καὶ οἱ ὁποῖοι σκληρὸς εἶχον λαβῇ ἀπὸ τὸν ἀπροσδόκητον αἰφνίδιον καὶ πρόωρον θάνατον εὐσεβεστάτης μητρὸς καὶ μεγάλης Ἑλληνίδος καὶ εὐεργετρίας τῶν Κυθήρων. Ἤτο φυσικὸν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῶν εὐστέλῶν τέκνων θὰ ἦτο ὀλιγοήμερος. Συνέπιπτε δὲ τὸ 9ήμερον μνημόσυνον καὶ ἡ καινὴ γνώμη θὰ εἴρισκε εὐκλιπὶαν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μνημοσύνου αὐτοῦ ἡμέρα Παρασκευὴ 1η Φεβρουαρίου νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ μνημόσυνον καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὰ εἰλικρινὰ συλλυπητήρια πρὸς τὰς ἀφῃθείσας δύο θυγατέρας. Καὶ ἐφθασε ἡ Τετάρτη ἑσπέρας. Εἰς τὰ Μυρτίδια ὅπου ὡς προεῖπομεν διέμενε ὁ πατὴρ τῶν εἶχον ἑτοιμασθῇ τὰ πάντα διὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὰς ἀφικνουμένας γυναῖκας, εἶχον ἐπίσης λάθη μέριμναν ὅπως τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης προεδόν εἰς τὰς ἐνδυκνυομένας ἐνεργείας ὅπως ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ προβῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν τριῶν δωματίων τὰ ὁποῖα εἶχον σφραγισθῇ ὡς ἀνωτέρω ἐχει λεχθῆ.

Τὸ πλοῖον τῆς γραμμῆς κατέφθανεν εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν περὶ ὥραν 11ην βραδυνήν. Διὰ τὴν παραλαβὴν των ἐκαθορίσθη καὶ παρουσιασθοῦν εἰς τὸν λιμένα ὁ κ. Παναγιώτης Κασιμάτης ἐκ Φρατσίων μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ὁ Πέτρος Φατσέας καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀναλαβεῖ καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πατρὸς εἰς Μυρτίδια καὶ νὰ τοὺς συνοδεύσουν εἰς Μυρτίδια ὅπου θὰ διέμενον.

Μετέβημεν καὶ ἡμεῖς ὀχι διότι ἦτο ὑπηρεσιακὴ ἀνάγκη, ἀλλὰ Τιμὴ ἔνεκεν ὡς μικρὸς ἀγροτικὸς δημοσιογράφος καὶ συγγραφεύς, συγνεκτρώνων ὅπαντα τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν μεγάλην Κυθηρίαν τῶν ἡμερῶν μας διὰ τὸ Ἀρχεῖον μου καὶ διότι ἐσυνδεόμεθα στενώς, καὶ διότι συνεργόσθημεν χωρὶς καυχησιολογίας εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῶν ὁποῖον εἶχε ἀναλάβει ὅταν ἡ νεῦνα, ἡ γθύμια καὶ ἀρρώστεια ἐμάραιναν τὰς μεγάλας μάζας τοῦ λαοῦ τῆς περιφερείας μας, καὶ ἤτις ἐσυνεχίζετο μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου της.

Τὸ πλοῖον ἦλθε αἰ εὐγενεῖς καὶ εὐσεβεῖς ὑπάρξεις ἐφθανον καὶ ἀπεβιβάζοντο καὶ ἦτο τοῦ λιμένος γκιγκτική ἡ σκηνὴ ποὺ παρουσιάζετο εἰς τὸ κρηπίδωμα τοῦ λιμένος ὅταν ἐνηγκαλίσθησαν τοὺς γνωστοὺς των συγγενεῖς ἐξ Ἀμερικῆς κυρίαν καὶ κύριον Παναγιώτην Κασιμάτην. Μὲ θερμὰ δάκρυα ὁ παρευρεθεὶς λαὸς ἐχαιρέτησε τὰς ἀφιχθείσας καθὼς καὶ ἡμεῖς. Ὁ Πέτρος Φατσέας εἶχε μεταδῇ εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ τὰς συνοδεύσῃ εἰς τὴν λέμβον καὶ ὑποδοηθήσῃ εἰς τὴν μεταφορὰν μικροπραγμάτων ποὺ εἶχον καὶ Στέφανον ἐξ Ἀθήνων διὰ τὴν κατάθεσιν στὸ τάφο τῆς ἀδιαντίνου μάνας.

"Ἀμα συνῆλθον καὶ ἤρέησαν εἰσήλθον εἰς ταξὶ τὸ ὁποῖον εἶχε μεταδῇ ἐπὶ τούτου, καὶ ἀφοῦ ἀπεκαιρέτησαν καὶ εὐχαρίστησαν πάντας τοὺς παρευρεθέντας ἀνεχώρησαν διὰ Μυρτίδια, ὅπου καὶ πορέμειναν, ἔχουσαι συνεχεῖς ἐπισκέψεις καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα ἀπὸ τοὺς κατοίκους ὅλων τῶν χωρίων.

Καὶ ἐφθασαμεν εἰς τὴν ἡμέραν μνημοσύνου τῆ Παρασκευῇ 1η Φεβρουαρίου.

Ὁ Κόσμος συνεγκεντρώθη, ὁ Τάφος τῆς μεγάλης Κυθηρίας ἦτο σκεπασμένος μὲ εὐωσμα ἄνθη. Εἶχε τοποθετηθῆ καὶ χειρόγραφον τὸ ὁποῖον δημοσιεύκεται ὑπο Μ. Τρίφρη.

Ἐφαλὴ ἡ Θεια Λειτουργία καὶ ἐπικολουσήσε τὸ μνημόσυνον. Εἰς τὸν τάφον ὅπου μετέδη διὰ νὰ φαλλῆ Τρισάγιον, ὁ ἱερουργὼν αἰδεσιμώτατος Γεώργιος Νοταρᾶς διὰ προχείρου προσαλλιὰς ἀνέπτυξε καὶ πάλιν τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερε ἡ θανοῦσα προς τὴν κοινωνίαν καὶ κατέλῆξε δι' εἰκόνα ζωντανὸ παρόσειγμα πρὸς μίμησιν.

Ἐπ' εὐκοιρία ὁμιλήσαμεν καὶ ἡμεῖς χαιρετήσαντες τὰς ἀφιχθείσας προσθέσας προχείρως μεταξὺ ἄλλων τὴν λύπη των πρέπει νὰ εἶναι ὑπερφαναι διότι τέτοιαν εἶχον μητέραν καὶ καταλῆξας ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Μαρία Παυλάκη ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ξένην. Εὐσεβεῖς δλοστοῖ τῆς, γονατίσατε στὸ σεπτὸ της μνῆμα καὶ ὀρκισθῆτε, μὴ ἐπιρεαζόμεναι ἀπὸ τὴν ὕλην τῶν πονηρῶν ἡμερῶν, ὅτι θὰ ἀκολουθήσητε τὸ παραδειγμά της εἰς τὸν Θεϊνικόν, Χριστιανικὸν καὶ Ἀνθρωπιστικὸν τομέα καθ' ὅλην τὴν ζωήν Σας. Θὰ εἶνε ἡ καλλιτέρα καὶ μὴ ποτὲ δαπανομένη Κληρονομιά.

Δεμαμιράσθηκαν τὰ κόλυβα καὶ τὸ μνημόσυνον εἶχε τελειώσει.

Ὁ κόσμος κατέληξε εἰς τὰ Ἡνωμενεῖα ὅπου προσαφέρθη καφὲς καὶ ὑπεδλήθησαν θερμὸ συλληπητήρια καὶ ἐκδηλώσεις συμπαθειας ἀπὸ ὅλους τοὺς παρακαλοῦθησαντας πρὸς τὰς θλιμέρας γυναῖκας καὶ μέσω αὐτῶν πρὸς ὁλόκληρον τὴν ὀρφανισθεῖσαν οἰκογένειαν.

Καὶ ὥρα 11 τὸ μνημόσυον εἶχε τελειώσει. Καὶ ὁ κόσμος ἀνεχώρει.

Ἔτσι ἐκηδεύθη ἡ μεγάλη τῶν Κυθήρων Εὐεργέτης Μαρία Παυλάκη. Ἡ Φεβρουαρίου 1963.

Τὴν ἐπομένην Σάββατον 2 Φεβρουαρίου 1963 αἱ δύο κυρίαι Λαμπρὴ καὶ Παυλάκη περνοῦσαν μὲ αὐτοκίνητον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν μαζὶ ὁ πατὴρ των (ὅστις δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας), ὁ ἐκ Φρατσίων Παναγιώτης Κασιμάτης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Πέτρος Φατσέας μετὰ τῆς συζύγου του ἐκ Λιβαδίου καὶ ὁ Δημήτριος Πορίντης, ἔξωθεν τοῦ σπιτιοῦ μας καὶ μὲ ἐφώναξαν νὰ τὰς συνοδεύσουν μαζί, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Νοσοκομεῖον Ποταμοῦ (θὰ ἐπροσπάθουν δὲ νὰ ἐξετασθῆ διὰ τὴν ὑγείαν του ὁ γέρων πατὴρ)· τὴν Ἀγίαν Μονὴν Φράντσα Χάρας καὶ Ἀγίαν Ἐλέσαν. Εἰσῆλθον εἰς τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἀνεχωρήσαμεν. Ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδουν αὐτὰ τὰ μέση διότι τὸ πρώτον ἤρχοντο εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ὅπου, ὡς ἐδεδαίωνον εὐχαριστήθησαν ἀπὸ ἀπόψεως κατοίκων δρόμων κ.λ.π. ἀσχέτως τῆς λύπης καὶ πικρίας των διὰ τὸν θάνατον τῆς μεγάλης μητρός. Ἐπροχωρήσαμεν εἰς Ποταμὸν ἀλλὰ πορᾶ τὰς μεγάλας προσπαθείας δὲν μπορέσαμεν νὰ δεχθῆ ὁ πατὴρ ἐξέταιν ἰατρικὴν μᾶς καθυστέρησε δὲ μερικὰς ὥρας καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ τροποποιήσωμεν τὸ πρόγραμμα δεδομένου ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀνεχωρήσουν τὴν Κυριακὴν ἑσπέρας ἐὰν ὑπῆρχε πλοῖον. Ἐπιστρέψαμεν ὅθεν εἰς Φράντσα γεννέτειρα πατρὸς καὶ πατρὸς των, εἶδον τὸ χωρίο πῆγαν στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκεῖθεν ἐπροχωρήσαμεν εἰς Χώραν, ἐκεῖ εἶχομεν λόνκη διότι ἤτο μεσημέρι καὶ ἀφοῦ γύρισαν καὶ εἶδον τὴν πόλιν ἐπιστρέψαμεν εἰς Λιβάδι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου Φατσέα ὅπου, ὡς εἶχε ὑπεφασισθῆ θὰ παρέμενεν ἀριστικὼς ὁ γέρων ἀσθενὴς πατὴρ των Παναγιώτης Παυλάκης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤτο δρόδυ καὶ ἔτσι ἐματαιόθη ἡ μετάδασις εἰς Ἀγίαν Ἐλεσαν καὶ ἐὰν δὲν ἀνεχώρουν τὴν Κυριακὴν θὰ ἠπηγαίναμεν ἄλλην ἡμέραν. Ἔτσι διελύθημεν, ἐγὼ ἀποχαιρετήσας αὐτὰς ἀνεχώρησα διὰ τὸ σπίτι μου, αὐταὶ δέ, ἀφοῦ ἔμεινε ἐκεῖ ὁ πατὴρ των, ἐπροχώρησαν μὲ τὸν Πέτρον Φατσέαν εἰς Μυρτίδια διὰ νὰ παραλάδῃ ὁ Φατσέας ὁρισμένα πράγματα χρειαζόμενα εἰς τὸν πατέρα τους, αὐταὶ δὲ θὰ ἔμενον εἰς Μυρτίδια.

Εἶχε παρέλθῆ τὸ Σάββατον.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν Κυριακὴν ἔξε κουρασθῆσαν εἰς Μυρτιδια χωρις να υπαγουν πουθενα.

Το πλοιον της γραμμης δεν ἤλθε καὶ τοτε τὴν Δευτέραν ἐπικοινωνησαμεν καὶ ἔγινε τὸ πρόγραμμα διὰ νὰ μεταδῶμεν τὴν τριτην εἰς Ἀγίαν Μονὴν καὶ Ἀγιαν Ἐλεσαν, διοτι ἐξέφρασαν την επιθυμίαν νὰ ἴδουν καὶ τὰ ἱερὰ αὐτὰ προσωνύματα εἰς τὰ ὁποῖα μεγάλας δωρεὰς καὶ εὐεργεσιας εἶχεν κάμῃ ἡ θανοῦσα μητέρα τους περισσότερον εἰς την Ἀγίαν Ἐλέσαν. Ἀπὸ τὴν Δευτεραν ἑσπέρας 4η Φεβρουαρίου ανεχώρησαν εκ Μυρτιδίων καὶ μετέδησαν εἰς Λιδαδι καὶ διευκετέρευσαν ἔκει, ὅπου, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, εὑρίσκετο καὶ ὁ πατὴρ των. Καὶ ὁ ὁποῖος πατὴρ ἤτο ησυχος καὶ ἤρεμος ὡς μὴ ἐσυνέθη τίποτα.

Τὸ πρόγραμμα καθόριζε τὴν διεδρομὴν. Θὰ ἀνεχωροῦσε ἐκ Χώρας ὁ κ. Κ. Κομνηνὸς (μέλος καὶ αὐτὸς τοῦ Διοικητικοῦ Συμδουλίου τῆς Ἀγίας Ἐλέσης μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Σταύρου Τομδάκη θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ Λιδάδι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Πέτρου Φατσέα νὰ παραλάδῃ τὰς θυγατέρας τῆς μεταστάσης, θὰ προχωροῦσαν εἰς Καρδουνάδες νὰ παραλάδουν ἐμε καὶ θὰ προχωροῦσαμεν εἰς Φρατσια νὰ παραλάδωμεν τὸν κύριον Παναγιώτην Κασιμάτην. Τὸ πρόγραμμα ἐκτελέσθη ἀκριδὼς καὶ περὶ ὥραν 10ην ἀνεχωρήσαμεν τὸ γκρούτ ἐκ Φρατσίων κατευθυνόμενοι πρὸς τὴν Ἀγίαν Μόνην τὸν δεύτερον κατὰ σειρὰν μαρμαρίνη τῶν Κυθήρων. Ἴδοὺ ὁ κατάλογος: 1) Κυρία Χαρίκλεια Λάμπρε, 2) Κυρία Ἀγγελικὴ Παυλάκη, 3) κ. Παναγιώτης Κασιμάτης, 4) Κωνσταντίνος Κομινὸς μετὰ τῆς συζύγου του καὶ υἱοῦ του, 5) κυρία Δέσποινα Πέτρου Φατσέα, 6) κυρία Ἀνέλα Λαζάρου 7) Δεσποινὶς Εἰρήνη Εὐαγγέλου Παυλάκη καὶ 8) ἡμεῖς Κωνσταντῖνος Στάθης. Μᾶς συνόδευσε δὲ ἐξ Ἀγίας Μόνης καὶ ὁ Ἐφημερίδας τῆς Μονῆς Ἱερομόναχος Εὐθύμιος Καλλίγερος, τὸ ὁ-λον ἀτομα (12) δόδεται.

Ἐφθασαμεν εἰς Ἀγίαν Μόνην ἔγινε τὰ ἀσπασμοὶ καὶ ἐδεύσαμεν οἱ εὐσεδεῖς δλαστοὶ τῆς μεταστάσης τὸ ἐξαιρετικὸν τοπεῖον, καὶ τὸ γραφικὸ Διακόφτι, καὶ ἀφοῦ μετέδημεν εἰς τὸν ξενῶνα καὶ μᾶς προσαφέρθησαν ἀναψυκτικὰ κατ' ἔθιμον καὶ ὡραῖον καὶ ὀρεκτικώτατον πρόγευμα ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου, περὶ ὥραν 2½ μετὰ μεσημδρίαν ἀνεχωρήσαμεν ἐξ Ἀγίας Μόνης καὶ ἐφθάσαμεν εἰς Φρίλιγ κιάνικα. Ἐκεῖ σταθεμεύσαμεν καὶ αἱ ἐπισκέπτριαί μας μετέδησαν καὶ ἐχαιρέτησαν τὴν ἐκεῖ διαμένουσαν ἀδελφὴν τῆς μητρὸς των καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπροχωρήσαμεν πρὸς Καρδουνάδες καὶ εἰδοποιήσα ὅτι ἐξ Ἀγίας Ἐλέσης θὰ ἐπιστρέψαμεν στὸ σπίτι μου ὅπου θὰ παρακαθήμεθα εἰς δεῖπνον.

Καὶ ἐπροχωρήσαμεν εἰς Ἀγίαν Ἐλέσαν, ἐθαύμασαν καὶ πάλιν αἱ ἐπισκέπτριαί μας τὸ ἐξαιρετικὸν ἐπίσης τοπεῖον, τὴν Φελωτή, τὴ θάλασσα, εἶδον τὰ φυτεμένα δενδρύλια, ἐτελέσθη καὶ ἐκεῖ παράκλησις μεθ' ὁ μετέδημεν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον καὶ ἤπιαμε τὸν καθιερωμένον καφὲ καὶ δύο-τος τοῦ Ἡλίου ἀνεχωρήσαμε καὶ ἀφοῦ αἱ ἐπισκέπτριαι ἔγραψαν εἰς τὸ τηρούμενον διδλίον «Κρίσεις Ἐπισκεπτῶν» τὰς ἐντυπώσεις των αἱ ὁποῖαι δημοσιεύονται στὸ τέλος καὶ ἀνέγνωσαν καὶ ἐκέγκα τοῦ Ἔγραφε πρὸ ἐτῶν εἰς προηγουμένην ἐπίσκεψίν της εἰς Κύθηρα, ἡ μεγάλη των μητέρα Μαρία Παυλάκη (ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἐν ἀντιγράφῳ δημοσιεύονται). παρεκάλεσαν τὸν Παντοδύναμον νὰ ταῖς δοηθήσῃ νὰ ἔλδουν πάλιν στὸ νησί νὰ μείνουν περισσότερο καιρὸ, διότι πορᾶ τὴν λύπην των, ἐγοητεύθησαν ἀπὸ τὰ Κύθηρα καὶ τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα προσθέτοντες μὲ ἐξαιρετικὴν εὐλάδειαν καὶ λεπτότητα. «Μᾶς τάλεγε ἡ καλή μας μαμά ἀλλὰ τέτοια πράγματα δὲν τὰ πιστεύαμεν. Σημειώνω δὲ καὶ αἱ δύο μιλοῦν ἄριστα τὰ Ἑλληνικά, καὶ διαδέξιον. Ἀνεχωρήσαμεν καὶ σὲ μισὴ ὥρα εὑρισκόμεθα στὶς Καρδουνάδες στὸ ἀτελείωτο σπίτι μου, ποὺ ἡ Κρατικὴ ἀστοργία (ὅρα ρύθμισιν Δημοσίου Ἐσωτερικοῦ Χρέους) δὲν μᾶς ἀφισε τίποτα ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα μας στὰ ξένα ἀλλὰ τὰ ἀχρήστευσε ὅλα σὰν νὰ εἴμεθα κοινοὶ κακοῦργοι.

Αἱ εὐσεδεῖς ἐπισκέπτριαί μας παρεκάθησαν στὸ σεμνὸ φαΐ δεῖπνον, μέσα εἰς ἕνα περιδόλιον δεδηφιῆς ἀγάπης καὶ συμπόνοιας γιὰ τὸ ἀνεπανόρθωτον δυστύχημά τους καὶ τὰς ταλαιπωρίας, πικρίας κ.λ.π. καὶ πολὺ συγκεκινημένοι δεν εὑρισκον λόγια γιὰ νὰ ἐκφράσουν πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν τὴν εὐγνωμοσύνην των γιὰ, τὰς τόσας ἐπιδαφιλεύσεις ποὺ ἐπεφύλαξαν στὴ καλή τους μάνα καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς αὐτάς.

Καὶ περὶ ὥραν 10 διελύετο τὸ γκρούπ καὶ αἱ ἐπισκέπτριαί μας προχώρουν πρὸς Λιδάδι ὅπου θὰ διευκετέρευον μαζὶ μὲ τὸν πατέρα τους.

Εἶχε τελειώσῃ ἡ Τρίτη.

Τὴν ἑπομένην Τετάρτην ἄρχισαν τὰς προετοιμασίας διὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Μονὴν Μυρτιδίων καὶ ἐπροσκύνησαν τὴν Μυρτιδιώτισσαν καὶ τὸ μνῆμα τῆς μητέρας των, καὶ ἐδλήσαν ὅτι θὰ ξανάρδουν.

Καὶ ἐφθασαμεν εἰς τὴν Πέμπτην 7ην Φεβρουαρίου ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως με το πλοιον της γραμμης.

Ἐνωρὶς ἠγέρθησαν ἔδωσαν ὁδηγίας εἰς τὸν Πέτρον Φατσέαν σια την συντηρησιν καὶ ἐπίδλεψιν του πατρος των που θὰ παρέμενε στα Κυσηρα καὶ στὴν μεσημδριαν μετὰ το γευμα δι' αὐτοκινήτων καὶ συνοδευόμεναι ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ αποχαιρετησαν τον πατέρα πού ὀεν καλοσιασθάνετο περὶ ὅλων ὁσων συνέδησαν, ἐξεκινοῦσαν ἐκ Λιδαοίου καὶ σὲ λίγο εὑρίσκοντο εἰς Καφαλίον ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ κοσμος νὰ ἀποχαιρετήσῃς τὰς τόσον σκληρὰ πληγείσας συγατέρας Χαρίκλειαν καὶ Ἀγγελικήν.

Ἡ ἡμέρα εὐτυχὼς, ἦτο ἡλιόλουστος καὶ μπονάτσα καὶ τὸ ταξεῖ ὁι επρουμνητο εὐχάριστον. Μεταξὺ των πολλῶν εἰμεθα καὶ ἡμεῖς παροντες κατὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ ὁ μὲν υἱὸς μου μετέδη εἰς Καφάλιον, ἐγὼ δὲ μετέδην εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν ὁ τελευταῖος Σταθμός εἰς Κυθήρων καὶ τοῦτο ἔπραξα ἐκ προθέσεως καὶ τιμῆς ἕνεκεν διὰ νὰ τὰς χαιρετῆσῃ κάποιος καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν.

Κατὰ τὰς 6½ δραδυνὴ ἀνοιχῳρούσαι, τὸ πλοῖον ἐκ Καφαλίου καὶ μετὰ δίωρον πλοῦν εὑρίσκοντο εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν. Ἡμεῖς ἀνήλθαμεν ἀμέσως ἐπὶ τοῦ πλο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ὁ Ἐμμανουήλ Δημ. Καλοκαιρινὸς ἐλκεκτὸς βλαστὸς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ κ. Δημητρίου Καλοκαιρινοῦ ἐκ Σταθιανίκων κατεγομένου καὶ ἀποκατεστημένου εἰς Οὔτικα καὶ ἡ χαριτόβρυτος δεσποινίς Διαμάντη Παναγίτη ἠρραβωνίσθησαν. Ἡ σημνοτάτη μνηστὴ εἶναι Ἑλληνὶς γεννηθεῖσα εἰς Μολάους. Τὰ χωριά μας γιορτάζουν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ αὐτῇ μιὰ ἐγκάρδια, ἀγνὴ καὶ ἄδολη εὐχὴ θγαίνει ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν Σταθιάνικα καὶ Καρδουνάδες τὰ χωριὰ τὰ ὁποῖα ἐτίμησε καὶ τιμᾷ καὶ ποικιλοτρόπως ἐνίσχυσε. ἐνισχύει καὶ βοηθᾷ ὁ εὐτυχισμένος μπαμπᾶς τοῦ Μανολάκη κ. Δημήτριος Καλοκαιρινός, πρὸς τὸν ὁποῖο διαβιβάζομε τὰ θερμότερα συγχαρητήρια καὶ τὸ δηλώνομεν ὅτι συμμεριζόμεθα ἀπολύτως εἰς τὴν μεγάλην χαρὰν τῆς ὅλης οἰκογενείας του, πρὸς δὲ τοὺς ἀδαμαντίνους μεμνηστευμένους βλαστοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν καὶ μία εὐλαβικὴν παράκλησιν ὑποδᾶλη ἡ κοινὴ γνώμη τῶν δύο χωριῶν μας, ὅταν ὁ Παντοδύναμος εὐδοκήσῃ καὶ τελεσθῇ ἡ στέψις. Τὸ Χόνεῦ Μοῦν νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ ἕνα ταξειδάκι στὰ Κύθηρα, στὸ πατρικό Σας σπίτι, νὰ ἴδητε τὰ χώματα τὰ ἱερὰ ποὺ ἀνέθρεψαν Χριστιανοὺς ἀξίους γονεῖς Σας, καὶ τοὺς Μολάους. Ἡ μεγαλύτερη χαρὰ ποὺ θὰ αἰσθανθοῦμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως θὰ εἶναι ὅταν ἡ χαροποιὸς εἰδησις τῆς ἀρίξεώς σας θὰ ἔχει ἐκτελεσθῆ. Νὰ στολίσητε τὰ μικρά μας χωριὰ ὅπως τὰ ἐστόλιζλαν καὶ τὰ στολίζουν καὶ θὰ τὰ στολίζουν καὶ μελλοντικῶς οἱ σεβάσμιοι Γονεῖς Σας.

Τῇ 7-2-63 ἐτελέσθησαν εἰς Χώραν οἱ γάμοι τοῦ Ἰωάννου Ἡρακλῆ Παστοῦ καὶ Μάνθης Ἰωάννου Καλλιγέρου

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἔχει τὰς εὐχὰς τοῦ Πατρὸς τῆς νύμφης

★

Ἀγαπημένοι συγγενεῖς καὶ φίλοι μας, ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡμέρα χαρᾶς γιὰ ὅλους μας. Πρώτα, πρῶτα αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς κάνω τὰ εὐχαριστῶ γιὰ τὸ πλούσιον τῆς χειρονομίας σας καὶ δεύτερον λίγες γραμμὲς γιὰ τὸ σημερινὸν ζεύγος.

Ἤλθε ἡ ὥρα κι' ἡ στιγμὴ
τὴν πέννα μου νὰ πιάσω
κι' ἀπ' τὴ σελίδα μου αὐτὴ
εὐχὲς νὰ σᾶς μοιράσω.

Θεία δουλὴ ὡδήγησε
καὶ τὼγαψεν ἡ μοῖρα
πὼς ἡ καρδιὰ μου σήμερα
ἔχει χαρὰ πλημμύρα.

Γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς χαρᾶς
τοῦ γάμου σας παιδιά μου
εἶναι γεμάτη ἀπὸ χαρὰ
καὶ μένα ἡ καρδιά μου.

Ἀκόμα κι' ἀπὸ τὴν καρδιὰ
ἀνέξω πλημμυρίζει
καὶ ἀκέρα ἀπὸ σιγκίνησι
τὰ μάτια μου γεμίζει.

Δάκρυ κι' ἐκεῖνο τῆς χαρᾶς
παιδιά μου λατρεμένα
γιατ' ἡ διχὴ σας ἡ χαρὰ
εἶναι διπλὴ γιὰ μένα.

Ἀπὸ τὰ χρόνια πούζησα
ἡ σημερινὴ ἡμέρα
μοῦ φαίνεται πὼς ἤτανε
ἡ ποιὸ εὐτυχεστέρα.

Γιατί θωρῶ τὴν κόρη μου
τὴν πολυαγαπημένη
ἀντάμα μὲ τὸ παῖρι της
στὰ νυφικὰ ντυμένη.

Κι' ὅτι μοῦ σκότιζε τὸ νοῦ
σήμερα διελύθη
κι' ὁ κόσμος πούχα στὴν καρδιὰ
ἐπραγματοποιήθη.

Ὁ ἀροραδῶνας πούχετε
τώρα νὰ οἱ δυὸ σὰν χέρι
κάθε εὐτυχία καὶ χαρὰ
εὐχομαι νὰ σᾶς φέρῃ.

Νὰ συμβολίζῃ δι' ἐσάς
εἰς δλα σας τὰ χρόνια
σέβας καὶ ἐλικρίνεια
ἀγάπη καὶ ὁμόνοια.

Γαρύφαλλο καὶ γιασεμὶ
νὰ σὰν τὴς γλυκιὰς ἀνάμνησι
παντοτινὸ ν' ἀφίνῃ.

Εὐχὴ τα' εὐχῆς μας νἄχετε
τοῦ κόρη καὶ τῆς μάνας
ὡς καὶ τῆς Μυρτιδιώτισσας καὶ τῆς ... Ἀγίας Ἄννας.

Στὴ σταδιοδρομία σας
νἄν' ὁ Χριστὸς μαζί σας
καὶ σὰν τὴ ζάχαρι γλυκιὰ
νὰ εἶναι ἡ ζωή σας.

Μάντη μιὰ χάρι σοῦ ζητῶ
καὶ πρέπει νὰ μοῦ κάνῃς
τὴν πεθερά σου ν' ἀγαπᾷς
ποτὲ μὴν τὴν πικράνῃς.

Τὸ χῶμα ποὺ θὰ πάνετε
νὰ γίνεται διαμάντι
ἀγαπημένα μου παιδιὰ
Γιαννάκη μου καὶ Μάντη.

Ὁ πατέρας σας
ΙΩΑΝ. Ε. ΚΑΛΛΙΓΕΡΑΣ

Ἐπίκαιρος διάλογος

Συζητοῦν δύο χωρικοί: 1) Θῦμα Δημοσίου Ἐσωτερικοῦ Χρέους κτλ 2) Ὑποψήφιος ποκιστῆς τῶν 1500 ἑκατομμυρίων.

Ὁ ὑποψήφιος: Ἄ, καθὼ κάμη τὸ Μάρτι θάναι μεγάλη κορούκε αὐτὸ τὸ νέο δάνειο ποὺ δουλιὰ στὴν ἀπόδοσι.

Τὸ θῦμα τοῦ χρέους: Ναὶ μωρὲ κακορούκε ἀλλὰ ἔτσι ρόδινα μᾶς τὰ λέγανε καὶ μᾶς οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπατεώνες.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ὁμιλία Χρυσοστόμου πρὸς Ἥλιαν καὶ Χῆραν καὶ περὶ Ἐλεημοσύνης

Περικοπαὶ. Κεφάλαιον Γ'.

Διὰ τοῦτο μετὰ τοὺς κόρακας τὸν φιλοξενεῖ ἡ χήρα. Καὶ ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ ἐξαρτηθέντα ἀπὸ τὸ ἔλεος μιᾶς γυναικὸς τὸν προφήτην, τὴν οὐρανομήκη καὶ θείαν ψυχὴν ἐκείνην, τὸν γενναῖο καὶ μέγαν Ἠλίαν, ὡς ἀλήθην τινὰ καὶ ἐπέτην πρὸς τὴν θύραν τῆς χήρας ἐρχόμενον, καὶ τὸ στόμα, τὸ ὁποῖον τὸ οὐράνιον ἔκλεισε, τῶν ἐπαιτῶν βάλλον τὰς φωνάς. Δὸς μοι ὄρον, δὸς μοι ἴδιμφ διὰ νὰ μάθῃς σε, ὅτι τίποτε δὲν εἶναι τόσον χρήσιμον, ὅσον οἰκία γυναικὸς χήρας, καὶ καλύβη ἀπὸ πενίαν γεμάτη καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἐκ τοῦ πλούτου κακὰ ἀπηλλαγμένη. Διότι ἐλεύθερον ἀπὸ θορύβους ἦτο τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἀπὸ πᾶσαν φιλοσοφία γεμάτο καὶ ἀπὸ πάντα λιμένα μᾶλλον γαλήνιον. Γαιαῦτα πρὸ πάντων ἐνδιαιτήματα ἐπιζητοῦσι τῶν ἁγίων αἱ ψυχαί.

Ἀπήχετο λοιπὸν ὁ Προφήτης πρὸς τὴν χῆραν, ἤτις ἔμελλε νὰ ἐλέγξῃ τὴν μισοξενίαν τῶν Ἰουδαίων· ἀπῆχετο πρὸς τὴν χῆραν, διδάσκων ὅλους ὅτι δικαίως τὴν τιμωρίαν ἐκείνην ὑπομένουσιν οἱ Ἰουδαῖοι. Καὶ καθὼς οἱ δικασταὶ, ὅταν μέλλωσι νὰ καταδικάσωσι τινὰ εἰς θάνατον, εἰς ὑψηλὸν βῆμα καθίσαντες, ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τῶν πολιτῶν ὡς εἰς θέατρον κοινὸν δικάζουσι τὸν ὑπόδικον καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις καὶ ἀκοὰς ὅλων τὰς ἐρωτήσεις των ἀπευθύνουσι, καὶ τὴν ἀναγνωσιν τῶν περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν ἐκθέσεων διατάτουσι, καὶ αὐτὸν τὸν εἰς αὐτὰ ἀπεύθυνον κάμνουσι νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἀναγνωρίζων τὴν ἐνοχήν του, καὶ τότε τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐκφέρουσι, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Θεὸς, καθὼς ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος, ἐπὶ τοῦ κυρήγματος τῶν Γραφῶν, καθίσας καὶ τὴν οἰκουμένην ὁλόκληρον πέρξ τοῦ στήσας, ὑπὸ τὰς ὄψεις καὶ ἀκοὰς ὅλων τὰ ἁμαρτήματα ἐξετάζει, ὄχι ἐκθέσεις ν' ἀναγνωσθῶσι διατάτων, οὐδὲ ἔγγραφα εἰς τὸ μέσον φέρων, ἀλλ' αὐτὰ τὼν ὑποδίκων τὰ ἁμαρτήματα εἰς ἡμᾶς παρουσιάζων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΗΘΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Σχέσεις Προσευχῆς καὶ Μητρότητος

2ον

Τῆς ἐφθανον ἀντὶ τροφῆς τὰ δάκρυά της. Κι' ἐκεῖνο τὸ λίγο ψωμί ποὺ ἔτρωγε ἦταν ἁλμυρὸ ἀπὸ τὰ πόρνα δακρυά της. Εἰς μάτην προσπαθοῦσε ὁ καϋμένος ὁ Ἑλκανὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ καὶ νὰ διασκεδάσῃ τὴν θλῖψιν της. «Τί ἔπαθες, τῆς ἔλεγε, καὶ κλαῖς διαρκῶς; Τί σοῦ ἔλειψε; Γιατί ἀρνεῖσαι νὰ φᾷς; Γιατί δασανίζεσαι καὶ λυώνῃς ἀπὸ τὴ λύπη; Ἐτί τέλους δὲν σοῦ ἀρκῶ ἐγώ; Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἱκανὸς νὰ ἀναπληρώσω γιὰ σένα δέκα παιδιά;». Ἄκαρπες ἐπαλπίζεις καὶ ἀνωφελεῖς παρηγορίες! Ὁ ἀνικανοποίητος πόθος τῆς μητρότητος ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, τὸ αἴσθημα τῆς κατωτερότητος καὶ μειονεκτικότητος μεταξὺ τῶν ἄλλων γυναικῶν ποὺ ἦσαν μητέρες καὶ ἐκαμάφωνον γι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἔκαναν τὴν Ἄννα ἀπαρηγόρητη.

Ἀλλ' ἂν ὁ ἀνθρώπινος παράγων δὲν ἠμποροῦσε νὰ προσφέρῃ ἀπολύτως τίποτε στὴν Ἄννα, οὔτε νὰ τῆς δώσῃ τὴν παραμικρὰ ἱκανοποίησι, ὑπῆρχεν ὅμως κάποιος ἄλλος παράγων ποὺ ἔπαιξεν εὐεργετικὸν ρόλον γι' αὐτήν. Ἤξευρε ἡ πιστὴ αὐτὴ γυναῖκα ποιός ἦταν ὁ ἀσφαλὴς τρόπος νὰ λυθῇ τὸ δρᾶμα ποὺ τὴν ἔκανε τόσα χρόνια δυστυχισμένη. Ἤξευρε τὸ κλειδὶ ποὺ κάποτε θὰ ἄνοιγε τὴν σιδηρόφρακτη πόρτα, γιὰ νὰ μπῇ στὸ σπίτι της ὁ ἥλιος ποὺ θὰ ἐσκόρπιζε ζωὴ καὶ χαρὰ καὶ θὰ ἐστέγνωνε τὰ πικρὰ δάκρυά της. Ἤξευρε πόσον πανίσχυρον εἶναι τὸ μυστικὸν ὅπλον τῶν πιστῶν ψυχῶν, ἡ «ΠΡΟΣΕΥΧΗ». Καὶ ἦταν αὐτὴ τὸ καθημερινὸν της καταφύγιον, ἡ μόνη της ἐλπίδα καὶ παρηγορά. Ἐκεῖ ὁ ἀνικανοποίητος θαθὺς πόθος τῆς μητρότητος εὑρισκε τὸ ἀντιστάθμισμά του, τὴν πλήρωσίν του.

(Ἀκολουθεῖ)

Χρονικά

ΓΑΜΟΙ

Ὁ ἐκ Μυλοποτάμων κ. Θεόδωρος Ζερβὸς καὶ ἡ ἐκ Χώρας Δεσποινὶς Ρόζα Ἰωάνν. Αὐγερινοῦ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Καλοκαιρινὲς ὁ Γεώργιος Βλαντῆς Τριφύλλης.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀλεξανδράδες ὁ Δημήτριος Ἰωάν. Κομηνός.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Αὐλέμονα ἡ Σὐανθία Νικολάου Καβαλλίνη.

Μὲ λίγα λόγια

1) Ἡ ἀλέον ἐπίφοβη κακία εἶναι ἐκείνη ποὺ φορεῖ τὴν μάσκα τῆς καλοκαγαθίας.

2) Πόσην λύπην μᾶς ἐπροξένησαν θεινὰ τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν ἠκολούθησαν.

3) Τελείωνε τὰς ὑποθέσεις σου ὅσον δύνασαι μετὸ καλόν.

4) Ὅταν θυμώνῃς ὁρίθμει ἕως ὅσον δύνασαι μετὸ καλόν.

5) Μὴ ἀρνηθῶμεν ποτὲ τὸ καλὸν πρὸς ἐκείνους ποὺ πρέπει, ὅταν εἶναι στὸ χέρι μας νὰ τὸ πράξωμεν.

6) Ὁ ἀπαίδευτος δὲν εἶναι τέλειος ἄνθρωπος καὶ ὁ σοφὸς χωρὶς ἀρετὴν δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σοφός...

❦

1) Πολλὲς φορὲς ψάχνει κανεὶς γιὰ νὰ δρῇ τὴν εὐτυχία του, ὅπως ἀκριβῶς ψάχνουν μερικοὶ ἀρκηρμένοι νὰ δροῦν τὰ γυαλιά τους ἐνῶ τὰ φοροῦν.

2) Ἡ ἀμφιβολία δηλητηριάζει τὰ πάντα, ἀλλὰ δὲν σκοτώνει τίποτα.

3) Ὁ χρήσιμα καὶ οὐχὶ ὁ πολλὰ εἴδοῦς σοφός.

4 Ἡ ἀλήθεια μέσα στὸ στῆθος ἐκείνου ποὺ δὲν τολμᾷ νὰ τὴν εἴπῃ, εἶναι σὰν τὰ χρήματα μέσα στὸ σεντούκι ἐκείνου ποὺ δὲν τολμᾷ νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ. Ἡ ἀλήθεια καὶ τὰ χρήματα δὲν ὠφελοῦν παρὰ ὅταν διαβίδωνται καὶ δοθοῦνται.

5) Τὸ πρόθυμο χέρι εἶναι καλλίτερο ἀπὸ τὴ πρόθυμη γλῶσσα.

6) Ὁποιος θέλει νὰ ἰεραθῇ χωρὶς ἐπιστήμη εἶναι ὅμοιος μὲ ἕνα χαρτὶ ἐς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι γραμμένο τίποτα.

ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΚΥΘΗΡΩΝ "Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ,,

Κρίσεις ἐπισκεπτῶν

Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε, εἶναι οἱ λέξεις ποὺ ἔρχονται στὸ μυαλὸ κάθε προσκυνητοῦ, ποὺ μετὰ τὴν μικρὴ ἀνάβασι ἀντικρύζει τὸ Ἱερὸν προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἐλέσης.

Τόσον ἡ ζωὴ τῆς Ἁγίας ὅσον καὶ ἡ ἀγοσιώσις καὶ πραγματοποίησις τόσων ἔργων ὑπὸ τῆς εὐλαβοῦς ἐπιτροπῆς διδάσκουν διαρκῶς τὸ ὅτι «ἡ δύναμις τῆς πίστεως δύναται καὶ ὄρη μεθιστάνειν.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν διότι μὲ ἀξίωσαν νὰ ἐπισκερθῶ τὸν ἁγιασμένον μὲ τὸ αἷμα τῆς Ἁγίας τοῦτον τόπον.

Ὀκτώβριος 24)62

ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ
Προϊστάμενος δικαστηρίου ἀνηλίκων Πειραιῶς

Ἐκδόσεις

Ἀπὸ τὴν «Λογοτεχνικὴ Ἐστία» κυκλοφόρησε τὸ 1ον τεῦχος τῆς «Παγκοσμίου Ποιητικῆς Ἀνθολογίας» ποὺ ἐπιμελεῖται ἡ δοκιμος ἐργάτις τῆς Λογοτεχνίας κ. Σόνια Ὀλλανδέζου.

Πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἀνθολογοῦνται οἱ: Ἀκαδημαϊκὸς Γεώργιος Ἀθάνας καὶ ὁ Κούλης Ἀλέπης. Τὰ σύτσα τῶν λογοτεχνῶν ἐφιλοτεχνήθησαν ἀπὸ τὸν Γεράσιμο Γρηγόρη.

Μεταξὺ αὐτῶν ποὺ θ' ἀνθολογηθοῦν ξεχωρίζουμε τοὺς φιλοκυθῆριους κ.κ. Ι. Π. Κουτσοχέραν καὶ Ἀντ. Ν. Συμιγδαλὰ καὶ τοὺς Κυθυρίους Διον. Κουλεντιανὸ καὶ Σπ. Ξανθάκη. Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ πρώτου τεύχους διακοσμεῖται ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Στεφάνου Φιλιππούση (σύνθεση Τριχρωμίας). Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Κυθήρων ἢ ἀλλαχοῦ θέλουν ν' ἀνθολογηθοῦν μὲ ποίημιν ἢ πεζογράφημα, ὃς ἀπευθύνονται γραπτῶς εἰς τὴν Καν Σόνια 'Ὀλλανδέζου, Ἀχαρνῶν 238 Ἀθῆναι (815), διὰ νὰ συνεννοῦνται ἐτι καλλίτερον.

ΑΝΤ. Ν. ΣΥΜΙΓΔΑΛΑΣ

ΣΑΝ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ

Στὸν θεῖο μου Ἀλέξ. Μαυρόπουλον

Πάνω στοὺς οὐρανοὺς εἶναι οἱ θεοὶ κρυμμένοι,
Κόρες τῆς νύχτας ἡ τυφλὴ ΚΑΛΩΘΩ ὑφαίνει
τὸ νῆμα της στὸ μυστικὸ τἀδράχτι· κλώθει
ἡ Λάχεσις ὅσους μᾶς τυραγνοῦνε πόθοι.

Ἡ Ἄτροπος ἀνόητα τὴν προπομένη
τυλιγαδιᾷζει τύχη μας ἀρηημένη,
τὸ ΝΗΜΑ τῆς ΖΩΗΣ μας ποὺ τῆς παρδόθη
στὸ ΘΑΝΑΤΟ ἀκορτὰ δίχως νὰ τὸ νοιώθει.

Χωρὶς συνείδηση, ὅπως μικροὶ σαλιάγκοι
σερνάμενοι στὴν γῆ, χαράζουνε πηγμένο
σὲ σκοτεινὲς γραμμὲς ἀφρό, ἔτσι καὶ οἱ μοῖρες,
γυρνῶντας μαῦρο ΝΗΜΑ σταδραχτιοῦ τὶς γῦρες
κοντὰ κλώθουν ὅ,τι εἶναι καθενὸς γραμμένο
μὲς τὴν ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ μιὰ ΘΕΑ ἡ ΑΝΑΓΚΗ.

ΑΘΗΝΑΙ 21)1)63

ΑΝΤΩΝΗΣ Ν. ΣΥΜΙΓΑΛΑΣ

ΟΛΑ ΠΕΘΑΝΑΝ

Ὅλα πεθάναν γύρω μου πιά, τίποτε δὲν ζῇ
Κι' ἄδικα ψάχνω νἄβρω κάπου ν' ἀκουμπήσω
Ὅλα πεθάναν γύρω μου πιά, τίποτε δὲν ζῇ
Κι' ὁ πόνος δὲν μ' ἄφηνε ποτὲ νὰ σταματήσω.

Τὰ πυρωμένα δάκρυα ποὺ βρέχουν τὴν θωριά μου
ἀπὸ τὰ τόσα βάσανα ποὺ κάψαν τὴν καρδιά μου.
Βλέπω ρημάδια γύρω καὶ νεκρωμένα μέρη
καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ τὴν χαρὰ νὰ φέρῃ.

ΝΕΝΗ Β. ΔΙΟΚΟΥΡΑ

Στὴν ἀλησμόνητη Μαρίκα Καλοκαιρινοῦ

Ὑπὸ Μαρίας Τριάρχη

Κανένα χείλη δὲν θὰ πῇ κακὸ ποτὲ γιὰ σένα,
ψυχοῦλα ἀνεκτίμητη τῆς Ἀφροδίτης γέννα.

Μὲ ματιὰ σ' ἀνάστενες νεκροὺς ἀπὸ τὸ μνῆμα.
εὐγενικιὰ ἀνύπαρχη τῆς ἀτυχίας θῦμα.

Ἄφησες τὸ ταιράκι σου στὸ δρόμο πεταμένο
χωρὶς νὰ νδιαφέρεσαι ἂν εἶν' εὐτυχισμένο.

Καὶ μὲς στὸ σκότος τῆς ζωῆς σ' εἶχε παρηγοριά του
σὰν ἀστραπὴ χωρίσατε ἔφυγες μακρυὰ του.

Ἄφησες ἀνάμνησι παρήγορο κομάκι
ἡ τύχη σὲ κομάτιασε στοῦ δρόμου τὸ χανδάκι.

Ὅσοι σὲ ἐγνωρίσαμε πολὺ πικρὰ θρηνοῦμε
ἄγιο νἄναι τὸ χῶμα σου Θεὸ παρακαλοῦμε.

Οὐδέποτε θὰ ξεχασθῆς ἀπ' ὅλο τὸ Νησί μας
μὲ τὸ σκληρὸ σου θάνατο ἔκαψες τὴ ψυχή μας.

Ἀναζητῶ στὴ χώρα μας ἕνα χαιρετισμό σου
καὶ τὸ γλυκὸ ἀξέχαστο πάντα χαμόγελό σου.

Σ' ἀναζητεῖ τὸ ταῖρι σου μὰ ἔσβυσ' ἡ πνοή σου
κλαίει τὴν ἀτυχία σου καὶ τὴ χρυσὴ ψυχή σου.

Θὰ προσκυνῶ τὸ τάφο σου ἐφ' ὅσο ἀναπνέω
ἀγγέλους νὰ χῇς συντροφιὰ κουμπάρα μου θὰ λέω.

Ἀνέκδοτα

— Ἀπὸ τῆς Εἰρωνείας εἰς τὴν ὁμολογίαν

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς ὁ παραδάτης κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς μάχης μὲ τοὺς Πέρσας διὰ νὰ εἰρωνευθῇ τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἠρώτησε Χριστιανὸν Στρατιώτην :

— "Ἀραγε τί κάμει τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ υἱὸς τοῦ τέκτονος ;

— Ἐτοιμάζει φέρετρον διὰ τὸν αὐτοκράτορα, ἠτο ἡ ἀπάντησις.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἀποστάτης αὐτοκράτωρ ἐτραυματίσθη θανασίμως. Διηγοῦνται μάλιστα ὅτι ὀλίγον πρὶν ἀποθάνῃ, ἐγέμισε τὴν παλάμην του μὲ αἷμα τὸ ὁποῖον ἐσκόρπισε εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐφώναξε: Νενίκησάς με Γαλιλαῖε!

Χιοῦμορ

1) "Αν ἔκαμες εἰς τὴν γυναῖκα σου ποὶλλὰ καλὰ ἐπὶ πολὺν καιρόν, ἀφοῦ ἀποθάνῃς καὶ τὸ λείψανό σου δὲν εἶναι θαμένο, αὐτὴ συλλογίζεται ἂν δρῇ νὰ πάρῃ ἄλλον ἄνδρα.

2) Πρέπει νὰ ὀνομάζωνται ἐχθροί, ἐκεῖνοι ποὺ ἐν γνώσει των, κακοποιοῦν τὰς τεὐχρεστίας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

3) Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἐργαζόταν νεπολλὲς ὥρες μὲ μεγάλη ἔνταση κ.' εἶχε ἀνάγκη νὰ κοιμηθῇ. Γιὰ νὰ δείξῃ λοιπὸν στὸν ὑπάλληλό του ὅτι δὲν ἔκρεπε νὰ τὸν ξυπνήσῃ γιὰ κανένα λόγο ἐσυνήθιζε νὰ τοῦ λέει:

— "Αν ἔλθῃ κανεὶς καὶ σοῦ πῇ ὅτι ἐκλληρονόμησα μεγάλη περιουσία νὰ τοὺς πῆς ὅτι δὲν εἶμαι στὸ σπίτι. "Αν πάσῃ φωτιὰ τὸ σπίτι νὰ μὴ μὲ ξυπνήσῃς. Ἐὰν ἔλθῃ ἡ μάννα μου ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο νὰ τῆς πῆς νὰ μὲ περιμένῃ. Καὶ καμμιὰ φορὰ διόρθωνε τὴ τελευταία φράσι του: —Μὴ τῆς πῆς τίποτε. Αὐτὴ θὰ θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ξυπνήσῃ. Θὰ περιμένῃ.

Ἐκδόσεις

Ἐκπαιδεύθησαν εἰς πολυτελῆ καὶ λίαν ἐπιμελημένην ἔκδοσιν τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ περιοδικοῦ «Πτηνοτροφικὸν Βῆμα», ἐπίσημον ὄργανον τῆς «Ἑνώσεως Πτηνοτροφικῶν Συνεταιρισμῶν Ἑλλάδος». Τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Κων. Μαρκόπουλος, Παναγ. Μαυραγάνης, Ἀρ. Μάγγος Ἰω. Κυμπουρόπουλος, Μελ. Κουρσόπουλος καὶ Ἰωάν. Βουτούρας. Διευθυντὴς ὁ κ. Νικ. Κυριακόπουλος (Γραφεῖα: Ἀγ. Σοφίας καὶ Θεσπρωτίας — Κολωνός. Τηλ. 533375).

Τὸ πρῶτον δὲ τὸ φύλλον τοῦ «Πτηνοτροφικοῦ Βήματος» παρέχει λίαν χρησίμους εἰδήσεις καὶ συμβουλὰς διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν πτηνοτροφίαν καθὼς καὶ ἐμπεριστατωμένας μελέτας καὶ πλῆθος ἄλλων θεμάτων ἐνδιαφερόντων τὸν παραγωγικὸν αὐτὸν κλάδον. Τὸ συνιστῶμεν ἐκθύμως μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ τὰ ἑπόμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τούτου θὰ εἶναι ἐξ ἴσου διδακτικὰ καὶ χρήσιμα.

ΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς, θὰ περιορισθῇ ἄναμφισβητήτως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων Δημάρχων εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἐξυγιανθῇ ὄντως ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὁ ὁποῖος εἰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐδηνοπάθησεν μὲ τὸ ὅλιον σύστημα τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς.

Τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς ἐζήτησε τὸ σύνολον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς χώρας διότι κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ δημαιρεσίας τοῦ ἔτους 1959, Ἐλαβον χώραν αἴσχη καὶ συνολλαγαὶ προκαλέσασαι ἀηδίαν καὶ ἀγανάκτησιν.

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Τοῦ δικηγόρου κ. Σεν. Ι. Χατζησαράντου

Τὸ Ἔτος 1962 ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν, μὲ τὰς πολυταράχους φάσεις του, μὲ τὰς γεγαντιαίας κρίσεις του, μὲ τὰ ἐκκλησιαστικὰ του γεγονότα ποὺ συνεκλόνισαν ἐκ βάθρων τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον. Αἱ σελίδες τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν διδάσκουν μόνον τὸ μεγαλεῖον τῶν γεγονότων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ μέγεθος τῶν προβλημάτων ποὺ ἐγκατέλειψε.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑποδέχεται τὸ Νέον Ἔτος 1963 μὲ ἐλπίδας καὶ εὐχὰς καὶ πρὸ παντὸς μὲ πίστιν. Αἰσθάνεται αὐτοπεποίθησιν ἐπὶ τῇ ἱκανοποιήσει τῶν πόθων του καὶ βαδίζει μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ αἰσιοδοξίαν, πλήρης αὐτοπεποίθησιν πρὸς τὴν χαρὰν μιᾶς ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία προβάλλει ὡς ὑπόσχεσις τῆς νίκης τῆς θελήσεώς του διὰ τὴν γαλήνην καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλὰς πιστεύουσα εἰς τὰ ἰδανικά της ὑπὲρ ποτὲ ἄλλοτε, ἀντλῇ ἀπὸ τὸ παρελθὸν πολύτιμα διδάγματα, διότι αἱ σελίδες αὐτοῦ εἶναι πλήρεις παραδειγμάτων αὐτοθυσίας καὶ πατριωτικοῦ μεγαλείου, καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ἀναζωογονεῖται σήμερον ἡ φλὸξ τῆς Ἐλπίδος. Αἱ θλίψεις καὶ αἱ ἀγωνίαι δὲν ἔχουν σήμερον θέσιν εἰς τὰς καρδίας καὶ μόνον ἡ ἐλπὶς τῆς καλλιτέρας αὐριον δεσπόζει τῆς σκέψεως. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν μεγάλων ἀνασκοπήσεων αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν Ὑπερτέραν Δύναμιν, πρὸς τὸν Ἀνώτατον Νοῦν, τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσίν του. Πρὸς τὴν Δύναμιν αὐτὴν ἂς στραφῶμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον. Ἂς ζητήσωμεν τὴν ἐνίσχυσίν της ὥστε νὰ ὑποστῶμεν τὰ νέας ἐπιθέσεις ποὺ μᾶς ἐπιφυλάσσουν αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις τῆς ζωῆς χωρὶς νὰ κλονισθῶμεν, καὶ οὕτω ἡ χαραυγὴ τοῦ 1963 μᾶς εὕρῃ ὅλους ἀκλονήτους εἰς τὴν σκοπιὰν ὅπου ἕκαστος ἐτάχθη.

Ὑποδεχόμεθα, λοιπόν, τὸ νέον ἔτος μὲ ἐλπίδας πολλὰς διὰ τὸ Ἑλληνικὸς λαός θὰ βαδίσῃ ἐμπρός, πρὸς τὴν χαρὰν καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν, πιστεύων πάντοτε εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ἀνθρώπινα ἰδεώδη. Ἡ αἰσιοδοξία καὶ ἡ χαρὰ ἂς βασιλεύῃ εἰς τὰς καρδίας ὅλων μας ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου ἔτους...

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ 16ΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΣΑΣ

Θείᾳ εὐδοκίᾳ εἰσήλθομεν εἰς τὸ 16ὸν ἔτος τῆς ἐκδόσεως τῆς μικρᾶς ἐφημερίδος μου. Δοξάζω τὸν Παντοδύναμον Θεὸν διότι μὲ ἐνεδυνάμωσε, μὲ διετήρησε ὑγειὰ κατὰ τὸ σῶμα (καθ' ὅτι ἡ ψυχὴ γέμει ἀνομημάτων) καὶ μοὶ ἐδόθη ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης διὰ νὰ δύναμαι νὰ τὴν ἐκδώσω. Τὸ ἴδιον ἔτος ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς πολὺ σκληρὸν ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μᾶς κατώτερψε ἦτο ἡ χαριστικὴ βολὴ μὲ τὴν φύθιμιν τοῦ Δημοσίου Ἐσωτερικοῦ Χρέους. Ἐγράψαμεν καὶ δὲν ἐφαλμβάνομεν. Εὑρισκόμεθα εἰσέτι εἰς τὰ Δικαστήρια μὲ ταλαιπωρίας σωματικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀφαιμαξίες. Ἀλλὰ τὸ δοτὸν εἶναι μαθημένο ἀπὸ χιόνια. Ἡμεῖς δὲν ἐφοβήθημεν τοὺς Ἐαυσομιμόριτας ποὺ ἐκοσδαν λαμιοὺς, τῶρα ὅσον καὶ ἀν μᾶς ταλαιπωροῦν δὲν κάνουν τίποτα καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ πέννα σὺ δέδεται καὶ θὰ μιλᾶμε καὶ θὰ γράψωμε ἕως ὅτου τὸ σαρκίον ἀντέχει καθ' ὅτι ἡ ψυχὴ ἀπολιμβάνει σφριγώσης νεότητος. Καὶ πάνω κάτι θάρχεται εἰς φῶς. Ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λαοῦ, ὅλαι μας αἱ ἐνέργειαι στερφφονται πάντοτε, τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ τὸ τονίζω, πάντοτε πρὸς τὸ γενικὸν Ἐθνικὸν καὶ Χριστιανικὸ Συμφέρον.

Τὸ ἔργον θὰ συνεχίζεται, οἱ ἀναγνῶσται μου, εἴτε γραπτῶς εἴτε προφορικῶς καὶ μοὶ ἐκθέτουν τὰ ζητήματά των καὶ ἐγώ, ἐφ' ὅσον δύναμαι, δὲν κωφεύω. Πίπτουν πάντῳ φύσεως θέλη ἐναντίον μου καὶ κρεμὰ καὶ φανερὰ καὶ τύπους 'Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη. Καὶ 'γώ, σὰν τὴν θάλασσα ποὺ δέχεται ὅλα τὰ ποτάμια καὶ δὲν δείχνει, τὰ δέχομαι ὅλα, τοὺς ὄφεις τῆς χθές, καὶ τὶς ποινῆς ἀλεποῦδες τῆς σήμερον, γιατί ἔχω κάτι ποὺ λέγεται συνείδησις καὶ ἐκεῖνο μοὶ τὸ πούλησα σὲ τὸ πολὺ μὲ τρίχες καὶ κάθε ὀρδὸν τὴν ρωτῶ γιὰ τὰ εἶναι ἤρεμος.

Ἔτσι ἐργαζόμεθα ἡμεῖς στὸν κύκλο μας καὶ εἶμαι εὐχαριστημένος, καὶ μὴ νομίσουν οἱ κακοὶ καὶ ἄπιστοι ἐξῆρα τὶς ἀπὸ μοὶ κάμουν κακό. Ἐκαρφίζω τὴν εὐγνωμοσύνη μου στοὺς συνεργάτας μου καὶ στοὺς ἀναγνώστας μου ποὺ μὲ ἐνισχύσουν λίγο οἰκονομικῶς καὶ ἄν μποροῦν ἂς στέλλουν ἀπὸ κανένα κίνοσαρι τὸ χρόνο γιὰ νὰ μὴ πίπτῃ ὅλο τὸ δάρος τῆς ἐκδόσεως ἐπάνω μου.

Καὶ ἐγὼ ἐδῶ στὸ Γραφεῖο δὲν κοιμᾶμαι ἀλλὰ κάτι προσκέφαλο ὀταν ἄλλοι χαρτοπαίζουν στὰ καφενεῖα.

Δὲν ἔπεται ἐπειδὴ ἐνδίδω τὸ μικρὸ αὐτὸ φύλλο, ποὺ ἔχω γράψει πολλὲς φορὲς τοὺς σκατοὺς ποὺ θὰ ἐκδίεται ἕως ὅτου ἤμπορῶ νὰ γράψω, ὅτι μὲ ἐπηρεάζει τίποτα εἴτε ὕβρεις, εἴτε ἀπειλαὶ ἢ ὀτιδήποτε, εἰς τὴ μεταδλοπὴ ἢ φυσικὴ ζωή μου, εἰς τὸ νὰ ζῶ ἡμερα εἰς τὸ χωράκι μου, εἰς τὸ περιδόλι μου, στὸ ἀμπέλι μου ποὺ μὲ πολλοὺς ἱδρώτας καὶ κόπους ἐθημιούργησα, καὶ οὔτε θέλω νὰ προκαλῶ τὴν προσοχὴν ἄλλων, οὔτε καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται οἰοσδήποτε εἰς τὰ περὶ ἡμῶν.

Συμπέρασμα; Ἐργασία στὸ Γραφεῖο, ἐργασία στὸ χωράκι. Ἐξόρμαι νὰ περάσωμε καλὰ τὸ 1963 καὶ μὲ μεθα δίω καὶ Ἀδοτσαλὰ καὶ ἔαναγράψω πάλιν ἀγαπημένοι μου ἀναγνῶσται.

ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

Η ΤΕΤΑΕΥΤΑΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ κοινὴ γνώμη ἐδυσφόρησε πάρα πολὺ διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον, ὡς τὴν ἔκριναν, διὰ τὴν Νῆσον μας ἀπεργίαν. Ὁμιλοῦμεν διὰ τὰ Κύθηρα. Αἱ πάσεις ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ποὺ μᾶς ἐγίνοσαν ἦσαν συνεχεῖς. Ἐδήλωσα ὅτι θὰ γράψω διαμαρτυρίαν ἀναλῦων τὴν πρᾶξιν. Ἔπραξα τὰ γράψω. Αὐτὸ ἐπιριδοῦς τὸ σκοπὸ ἔχει ἡ ἰδική μου ἐφημερίδα. Ὁ τύπος πρέπει νὰ ἀντιδρᾷ εἰς ἐκδυσμοὺς, ἀδικίας, ἔχει ὑποχρέωσι νὰ τηρῇ δημιμάτην στάσιν ἔναντι οἰουδήποτε ὅστις δλάπτει τὸ τοῦ ἐμφανοῦς τὸν λαόν. Καὶ ἔγραψα κατὰ τὴν κρίσιν ποὺ ἐμόρφωσα, παρακαλουθῶας τὴν κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἔχω πάντοτε γνώμονα εἰς τὰς δημοσιεύσεις μου. Κατόπιν ὅμως τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως ἔκρινα ὀτι τὸ δημοσίευμα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ δημοσιεύθῃ. Τὸ ἐφύλαξα. Καὶ ἀρκοῦμαι νὰ προσθέσω τὰ κατωτέρω: Ἔχομε Ὑπουργὸν Παιδείας ἕνα γνωστὸ μας μεγάλον Κυθήριον. Πόσοι δάσκαλοι εἶναι, 20-25; Ἔστω; Τρεῖς δὲν ἀπήρχησαν, ἄλλοι 3 ἐπίσης, καθήγηταὶ δὲν ἀπήγκησαν. Δὲν μποροῦσαν οἱ ντόπιοι δασκάλοι μας νὰ κοῦν στοὺς συλλόγους τῶν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ τὸ κάμουν αὐτό, ὅτι εἶναι στὰ χωριά των, ὅτι δὲν ἄλλαξαν ποτὲ τὸ μαθητάρι τους. ἔχουν τὸ πλειοτον ἀπὸ 10 - 12 ἢ ἀπὸ 12 - 20 παιδιά, καὶ νὰ προσθέσουν ὅτι ἐντρέπονται τοὺς χωριανοὺς των καὶ πῶς θὰ τοὺς ἀντικρύσουν. Ἡ μήτως ἀπὸ τοὺς 15 δασκάλους ταιριογαοαίοις θὰ περίμεναν νὰ ἐνιδίσουν τὸ Κράτος; Ἡ κοινὴ γνώμη φόναζε ἄμεσον ἀπομάκρυσιν ἐκ τῆς Νήσου. Καὶ μείς ἡ ἀγρυτικὴ τάξις καὶ παλὸς ἄλλος κόσμος, εἰμεθα καταγανακτισμένοι διὰ τὴν κακίστην μεταχείρισιν ἐκ μέρους τῆς Κυδερνήσεως τῆς φυθμίσεως τοῦ Ἐσωτερικοῦ Δημοσίου Χρέους, ἀλλὰ νομίμως διαμαρτυρόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ νὰ μᾶς ἀδικῆσῃ τόσον θανάσιμα, καὶ ἐλπίζομεν, διότι ὡς ἔχομεν γράψῃ σῦτε κογκαλῆοι εἰμεθα οὔτε μοῦλοι, εἶναι ὅμως σκληρόν, τὰ δημόσια δργανα καὶ μᾶλιστα οἱ ἐκπαιδευτικοί, νὰ ἐφαρμόζουν τέτοια σπασιακὰ μέτρα κατὰ τῶν παιδιῶν τοῦ Λαοῦ, διότι αὐτὰ ἐκδικοῦνται καὶ ὄχι τοὺς ἀρμοδίους τῆς σήμερον, ποὺ αὐρίον ἀλλάσσον. Ἐπίσης παρουσιάσθη καὶ ἄλλη παράλειψις τὴν ὁποίαν ἡ κοινὴ γνώμη κατέκρινε, ὅταν κατὰ τὴν κηδείαν τῆς Μεγάλης Κυθηρίας Μαρίας Παυλίκη, δὲν παρουσιάσθη κανεὶς δάσκαλος. Ἤσαν ἀπησχολημένοι εἰς τὰς σκέψεις. Μποροῦν ἔτσι φανόσμενοι νὰ προχωρήσουν στὰ Ἱερὰ ἔργα τον; Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ.

Κ. ΣΤΑΘΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

Ἡ κακοκαιρία ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου μὲ κρύο καὶ φαγδαίας βροχοπτώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπαύξησαν τὰς ζημίας ἰδίως εἰς τὰς νεοσυλλεχθείσας ὁδοὺς μὲ τὶς μπολτόξες, καὶ θὰ χρειασθοῦν πολὺ ἔργασία διὰ νὰ τακτοποιηθοῦν.

Ἐκυκλοφόρησε εἰς ὡραιοτάτην ἐμφάνισιν ὑπὸ τεύχος τῶν πεπραγμένων τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ ἔτους 1961, μὲ ὕλην τὰ μέγιστα διαφωτιστικὴν διὰ κάθε ἑλληνικὴν οἰκογένειαν καὶ ἔνα στολίδι στὴ βιδλιοθήκη καὶ στὸ τραπέζι τοῦ ἀντρὸ διὰ κάθε Ἐθνικὸ - χριστιανικὴ Οἰκογένειαν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ κατοίκια τοῦ ἐκ Τσιναλλάνων Σωτηρίου Δευτερεύου ἔτεκε ἐφίχιον μὲ τρία κεφάλια καὶ ἑξ πόδια.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κωνσταντίνος Ζάπης μετετέθη εἰς Ρόδον. Ὁ κ. Ζέπης ἦτο τέλειος τύπος ἀταλλήλου καὶ ἀνθρώπου καὶ ἀπελαμδανε μεγάλης ἐκτιμήσεως εἰς τὴν Νῆσον.

Ὁ ἐκ Καρδουνάδων κ. Ἐμμανουὴλ Παναγιώτου Κασιμάτης Κελοὺλας, ἐπιχειρηματίας, μετέδη εἰς Γερμανίαν καὶ Ὀλλανδίαν δι' ἐμπορικὰς του ἐποδόσεις.

Ὁ συμπατριώτης μας κ. Στράτης Γαλάνης Πρόξενος ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ διῆλθεν ἐκ Πειραιῶς μὲ τὸ πλοῖον Βρετάνια κατευθυνόμενος εἰς Ἀγγλίαν καὶ Εὐρώπην ἄπας καὶ ἐπισκεφθῇ εἰς Ἑλλάδα καὶ Κύθηρα κατὰ Μάϊον - Ἰούνιον.

Μὲ ἐπιδλητικότητα ἐωρτάσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ Μεγάλου Ἀγίου Ἀντωνίου ἄπας καὶ κατ' ἔτος γίνεται εἰς ὅλους τοὺς ὁμωνύμους ναοὺς. Εἰς τὸ Κατούνι γίνεται μεγαλυτέρα συγκέντρωσις ὅπου ἑορτασθῇ εἶναι ὁ Μεγάλος τῆς Νήσου Εὐεργέτης κ. Μάκης Σεμετέκολος.

Ἐγκατσάθη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως τῆς Χώρας ὅπου ὁ θραυσηὸς μηχανικὴ ἐγκατάστασις θραυστῆρος ὑπὸ τοῦ ἐργολάδου τῶν ὁδῶν τῆς Νήσου προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ προϊὸν διὰ τὰς ἀσφαλτοστρώσεις τῶν κεντρικῶν ὁδῶν.

Γενικὴ ἐπισκευὴ ἔγινε εἰς τὸ ἐν Χώρᾳ κτίριον τῆς Ἐθνοτραπέζης ἐκ τῆς ἡ ἐμφάνισίς του ἐπὶ στολίξῃ τὴν ὡραίαν πλατεῖαν, παραλλήλῳ μὲ τὸ δσον οἴδω ἀποπερατούμενον Κοινοτικὸν μέγαρον τῶν Κυθήρων, τὸ ἀποῖον, ὡς πληροφορούμεθα, πρόκειται νὰ στεγάσῃ δύο τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας τῆς Νήσου.

Καθημερινὸς μᾶς ἐπισκέπτονται εἰς τὰ Γραφεῖα μας κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀσχολίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν, κάτοικοι ἡγιομένοι, διότι ὡς Νεκρόπολις παρομοίαζαν τὰ Κύθηρα γενικῶς εἰς ὅλα τὰ χωρία μὲ τὴν ἀπεργίαν τῶν διδασκάλων. Τὰ πάντα ἦσαν νεκρά, οὐδεμία κίνησις, πουθενὰ ζωή, σιγμαρασμα: ἐπαναστάσις κατὰ τοῦ Κράτους, ἤτο ἀπογοητευτικὴ ἡ κατάστασις.

Ὁ ἐκ Μηλοποτάμου Νικόλαος Γεωργίου Στρατηγὸς Ἔλαδε τὸ πτυχίον του ὡς φαρμακοποιός.

Ἡ Ἀγία Πελαγία συνεχῶς ἐξωραΐζεται καὶ ὅλοι αἱ προοπτικαὶ λέγουν ὅτι παρ' ὅλην τὴν μετανάστευσιν ἡ Ἀγία Πελαγία θὰ ἐξελιχθῇ εἰς σπουδαῖον τουριστικὸν κέντρον.

Τὴν 14ην Φεβρουαρίου ἀνεχώρησε σὲ ἐπανεκπαίδευσιν εἰς Ἀδήνας ἐκ Ἀδοτσαλὰ σύζυγος τοῦ ἐκ Πούρκων Γεωργίου Ἐμμ. Βενέρη, ἐγκατεστημένου ἐν Ἀδοτσαλᾷ καὶ ἤτις εἶχε ἀφιχθεῖ πρὸς συνάντησιν τῶν γονέων τῆς συζύγου του. Παρέμεινεν ἐδῶ ἀρκετὸς μῆνας καὶ ἀναχωροῦσα ἐδήλωσεν, ὅτι τόσον πολὺ τῆς ἄρεσε εἰς τὸ Νηοὶ καὶ θὰ προσκαθήσουν καὶ ἔλδουν εἰς τὰ Κύθηρα διὰ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

Διορίσθη μόνιμος κτηνίατρος εἰς Κύθηρα, καὶ ἀνέλαδε ἤδη ἐργασίας.

Εἰς Ἀλεξανδρόδδες ἐφύφησε μία ἀγελάδα τοῦ Στρατῆ Πετροχείλου.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον ὑπῆρξαν ἀτυχήματα εἰς τὰς ἀγελάδες Κέας, ἤτοι: Ἡ ἀγελάδα τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρόδδων Βαλερίου Τζάνη ἐφόνισε ἀφοῦ ἐρμνήνταν 2 νεκρὰ μοσχάρια. ἡ ἀγελάδα τοῦ ἐκ Κερομαιτοῦ Ἐμμαν. Ἰωάν. Σταθῆ. Ἐπίσης ἐγένησε νεκρὸ μοσχάρι, καὶ ἡ ἀγελάδα τοῦ ἐκ Σταθιανίκων Παναγιώτου Δημ. Σταθῆ ἐγένησε νεκρὸ μοσχάρι. Ἡ ζημία ἐκ τῶν ἔνοα ἀτυχημάτων εἶναι ὑπολογίσιμος.

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον ὁ καιρὸς ὑπῆρξε καλὸς καὶ ἔγινε ἀρκετὴ σπορά, ἰδίως εἰς ψυχανθῆ, ἡ ὁποία λόγω τῶν πολλῶν βροχῶν εἶχε καθυστερηθῆ.

Πολὺ ὡραία ἐξωραΐσθη τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ εἰς τὸ ἐμπορικὸν τμῆμα τῶν Τσιαλλαρίων. Ἀξίζει ἔπαινος εἰς τοὺς ἀρμοδίους νὰ ἐπιδείξουν ὑποδεῖξῃ καὶ γίνῃ αὐτὸ ποὺ ἔδῃ ἔγινε.

Εἰς τὰ Φραστὰ ἔγινε ξενάνας κλπ. Αὐτὸ ἔκρεπε νὰ γίνῃ ὑποστοιτικὸς εἰς Κοινότητας ποὺ θέλουν νὰ διατηροῦνται Κοινότητες καὶ νὰ μὴ θέλουν Κοινότητας γιὰ τοὺς τίτλους μόνον.

Ἡ ὁδὸς Φράστοια - Αὐλέμονα ἔχει μεγάλην κίνησιν. Καθ' ὁ ἐπαρχιακὴ, συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν τελειοποίησίν της.

Δὲν εἶναι δυνατὸν φυσικὰ νὰ ἔχουμεν ἐπιτυχίαν στὰ δενδράκια 100 τοῖς 100 ὅμως προχωροῦν καὶ αἱ δενδρυφυτεύσεις ἀσφαλῶς ἐπὶ τὸ ἀρίστω. Οἱ ἀριδόλιοι ἠργάσθησαν καὶ ἐργαζονται δραστηρίως. Τοὺς ἀμοῦζι ὁ δίκαιος ἔπαινος καὶ αἱ εὐχαριστίαι τοῦ λαοῦ.

Εἰς Ἀγίαν Ἐλέσαν ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῶν Φώτων, ἐφέτος ἡ ἱερουργία ἦτο λαμπροφόρος καὶ ὅλοι οἱ περὶξ κάτοικοι παρκολούθησαν τὴν ἑορτήν. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τὸ ἐκκλησίασμα ἐπέδαμε εἰς τὸ δενδροφυτευθὲν τμῆμα τοῦ Ἱεροῦ Βράχου καὶ ἔμειναν πάντες κατευχαριστημένοι μὲ τὰ ὡραῖα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀλλάξουν τὴν ὄψιν, ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ προσκυνήματος.

Ὁ Γεώργιος Χάρος ἐκ Λιδαδίου κυνηγὸν τσίλας κατὰ τὸν τυφεκισμὸν μιᾶς τσίλας διελύθη κατὰ τὴν ἐκπυροσκρότησιν τὸ ὅπλον του καὶ τοῦ ἀφῆρσε τὸν ἀνίτριγα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς παλάμης μεταφερθεῖς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Κασιμάτης μεταδαίνων μὲ μοτοσικὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὀλίσθησε καὶ ὑπέστη κάταγμα εἰς τὸν καρπὸν τῆς παλάμης τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς μεταφερθεῖς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Ὁ ἄγιος τοῦδε διευθυντὴς τοῦ ἐν Κυθήροις Ὑποκαταστήματος τῆς ΑΤΕ κ. Νικόλαος Νικηφοράκης μετετέθη καὶ εἰς ἀντικατάστασίν του ἀφίχθη ὁ κ. Θωμόπουλος.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνέλαδε τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Αὐγουστῖνος Καντιώτης.

Στὶς ἀλώνες ἡ ὑπάρχουσα ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἡ ὁποία εἶχε καταστῆ ἐτοιμόρροσα καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιδλέπουν καὶ συντηροῦν αἱ ἀδελφοὶ Βασίλειος καὶ Πέτρος Κασιμάτης ἐπεσκευάσθη καὶ ἐξησφαλίσθη διὰ γενικῆς ἐπενδύσεως μπετὸν ἀρμὲ ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς ἐξωτερικῆς δψεως τῆς Ἐκκλησίας δαπάνῃ (ἐν δὲ δὲν γνωρίζομεν θετικὸς) παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Ζητεῖται ἐπροξενήθησαν ἐκ τῶν μεγάλων δροχοπτώσεων καὶ εἰς κολλιεργείας καὶ εἰς τοὺς δρόμους ἰδία εἰς τοὺς νεοκατασκευασθέντας.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεδασμιώτατος Μητροπολίτης μας διεκείρασε τρόφιμα καὶ ἱματισμὸν, ἐν συνεργασίᾳ (κατὰ τὰς πληροφορίας μας) μὲ τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Κόκκινον, ἐκπροσώπου τῶν παγχοσμίων Ἐκκλησιῶν.

Τὸ κόστος τῆς ζωῆς ὑπέστη μεταδολὴν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ ὁποῖον ὑπερτιμᾶται τοῦ σταῖς 25 - 27 (ὑποκαταγράφεται εἰς παλαιὰς δυάδας) μὲ τάσιν ὑπερτιμήσεως, πλὴν ἐφέτος, ἡ παραγωγὴ ἦτο μηδαμινή.

★ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ★

ΠΡΟΣΟΧΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙΣΜΟΙ

Ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις ἔφθασε καὶ εἰς τὸ Νησί μας, καὶ ὅλοι ἰδίως οἱ νεώτεροι θέλουν μεταφρασιὸν μέσον δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας ἐγκαταλείψαντες δριστικὼς τὰ ὑπομονετικὰ ὀνάρια. Ἀλλὰ παρατηρεῖται μία ἀγνοια τῆς μεγάλης εὐθύνης τῶν πάσης φύσεως ὁδηγῶν. Εἴτε αὐτοκίνητον εἴτε μοτοσικὰ τῶν διαφόρων τύπων χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ, διότι ἐπιπολαιότητες εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μπορεῖ ν' ἀποτελέσει τὴν ζωὴν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ μπορεῖ νὰ φονεύσουν καὶ ἄλλους μὲ τὴν ἀμέλειάν των. Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ πρέπει νὰ εἶναι αὐστηροτάτη εἰς τὰ ζητήματα αὐτά. Λεονταρισμοὶ καὶ ἐπίδείξεις, μοιραίως κάποτε θὰ καταλήξουν εἰς λυπηρὰ ἀποτελέσματα.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΑΥΛΕΜΟΝΑ

Ὅπως προχωρεῖ ἡ ἐξέλιξις γενικῶς, ὁρισμένα μέρη προάγονται συνεχῶς καὶ ἐπαυξάνει ἡ κίνησις καὶ ὁρισμένα ἀντιστρόφως πίπτουν καὶ ἐλαττοῦνται ἢ χάνουν γενικὸν τὴν πάλαι αἴγλην των. Γιὰ τὸ νησί μας ἔχομε μετακίνησιν κατοίκων καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐδῶ στὰ χωριά. Ἄλλα, ὁρισμένα μάλιστα, ἀσφαλῶς θὰ ἐρημώσουν, μερικὰ πάλιν θὰ αὐξήσουν.

Τώρα τὸ θέμα μας εἶναι διὰ τὸν Αὐλέμονα. Κατόπιν τῆς κατασκευῆς καλῆς συγκοινωνίας καὶ φυσικοῦ ἐξωτερικοῦ τοπίου καὶ λιμένος θὰ αὐξήνῃ συνεχῶς. Ἤδη οἱ κάτοικοι ζητοῦν νὰ ἰδρυθῇ μέγιμα διὰ σχολεῖον. Τὰ παιδάκια περισσεύουν καὶ θὰ περισσεύουν κ.λ.π. ἐπιδάλλεται. Συμπίπτει ὁ κύριος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ γνωρίζῃ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ἂς εὐχαριστήσῃ καὶ τοὺς Αὐλεμονιάτες.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΥ

Ἀπὸ τὴν ἀγαντὴν μου συνάδελφον ἐφημερίδα «Πυξίδ» δημοσιεύω ἐν ἀκριδῆ ἀντιγραφῇ τὸ κατωτέρω:

«ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ

Μᾶς γράφουν ἐκ Κερκύρας δτι εἰς τὸ ἐν Μπενίτσες ἐλαιουργεῖον τῶν ἀδελφῶν Μάνεση, ἀντιπροσώπων τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἐργοστασίου Ρασπανέλη, ἐπεδέχθη πρὸ ἡμερῶν ἕνα νέον ἐλαιουργικὸν μηχάνημα ὀνομαζόμενον Σινολάδ, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζεται ἐπανασταστικόν, διότι εἶναι τελείος αὐτόματον, καταγγεῖ τὰ ἐλαιόσπανα καὶ παράγει παρθένον ἐλαιόλαδον ἀρίστης ποιότητος μὲ μικρὰν δαπάνην κατεργασίας».

Σημείωσις.— Ἔ, τὰ δλέπετε ἀγαπητοί μας φίλοι. Ἐμπρὸς νὰ φέρετε νέα μηχανήματα. Νὰ ἴδωμεν ποῖος θὰ εἶναι ὁ πρῶτος.

Ο κ. ΕΦΟΡΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΜΕΤΕΤΕΘΗ

Ὁ Κυθηραϊκὸς Λαὸς μὲ λύπην ἤκουσε τὴν μετάθεσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κ. Πατσούρα, μετατεθέντος εἰς Πειραιᾶ. Ὁκ. Πατσούρας ἦτο ἕνας Δημόσιος ὑπάλληλος τοῦ καθήκοντος καὶ παράλληλα ἀνθρωπιστής, ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ποτὲ δὲν ἔπικρανε ἄνθρωπον κάποτε ἡ ἀρμοδότης του ὡς Ἐφόρου ἦτο λεπτοτάτη. Εἶναι παράδειγμα γιὰ κάθε δημόσιον ὑφεστῶτα τύποι αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων. Δὲν εἶναι σωστὸ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὰ δλέπουν αὐτὰ οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, νὰ περιφρονῆται ὁ ἀπλὸς χωρικὸς καὶ νὰ γίνωνται ὑποκλίσεις εἰς ἄτομα ποὺ μόνον κακὸν σκέπτονται πῶς θὰ ρίξουν, ἀδιαφοροῦντες τί μέσον θὰ χρησιμοποιηθῆ.

Ὁ Λαὸς θέλει ὄργανα κρατικὰ ὄχι ἐχωστάς, ὄχι σουλτανιλίκι, ὄχι δτι τοῦ εἰσηγοῦνται ἀναλόγως τοῦ δαθμοῦ οἱ κακοποιοὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ὁ Λαὸς θέλει τύπους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κ. Πατσούρα. Ἡ κοινὴ γνώμη ξυπνᾷ συνεχῶς καὶ δὲν κοιμᾶται ἀλλὰ παρακολουθῆ. Ἀρκετὰ ἔχουν συμδῆ καὶ ἀρκετὰ μένουν σκεπασμένα. Καὶ ὅμως τὸ ἄδικον δὲν εὐλογεῖ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΙΣ ΑΛΩΝΕΣ

Ἡ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς ἀπὸ Φράστεια — Αὐλέμονα ἡ ἀρχικὸς ὀνομασθεῖσα ὁδὸς Κισσοπούλου τὸ 1-στοριόκν τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἄλλοτε λεπτομερῶς δημοσιεύσῃ κατέστη μ